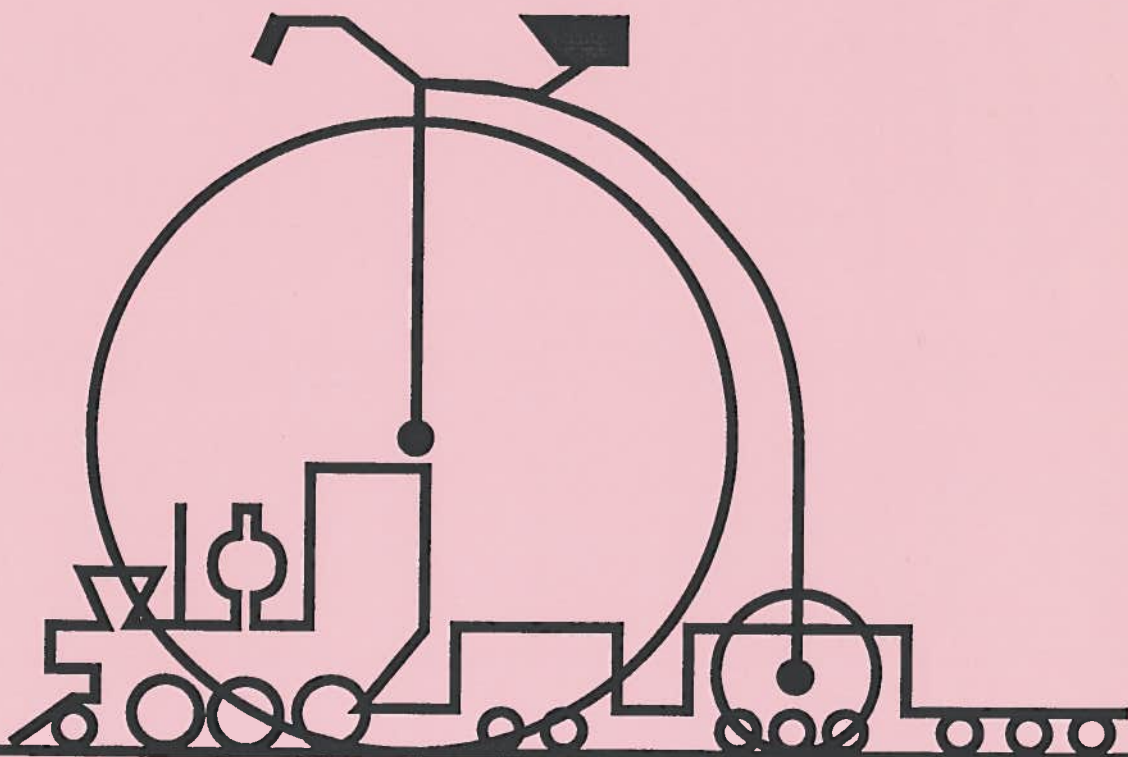

Railway & Bicycle
25 år
1968 - 1993

Railway & Bicycle
Tidende og Omegns Blad

3. årgang

1993

Oslo, 25. juni 1993

Ærede Railway & Bicycle-medlem!

Oppslutningen om en ny versjon av vårt nyhetsblad har vært enorm. Som du ser av dette eksemplaret, har de aller fleste sendt inn sine bidrag. Dette bekrefter vår oppfatning av at dette er noe som alle ønsker seg, men som det kanskje kan bli vanskelig å få satt av tid til. Noen svarte raskt og kontant; vinneren i år var Erik Dahl. Muligens kom hans innlegg før vi hadde sendt ut første brev. Andre hadde større problemer med å komme ut av startgropa, men de aller fleste gjorde altså det til slutt. Even Førland bør også gis hederlig omtale, siden han sendte tre - 3 - innlegg før han var fornøyd.

Det er litt uklart om det er våre trusler om terror og represalier som har skremt såpass mange ut på flatmark. Hva det enn var, såhar det virket. Men det ble liten anledning til å utøve terror og sjikane. Vi har (kanskje) blitt litt eldre og visere og innser at det ikke bare er latskap som hindrer folk i å innta startblokkene. Noen medlemmer måtte, pent og vennlig, informeres om hvordan et innlegg fra nettopp dem ville lyse opp i det nye skrivet.

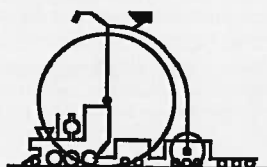
Innleggene varierte i lengde, format og kopierbarhet. De aller fleste vil finne sine innlegg noe barbert. Dette er for å få en viss grad av likhet. Vennligst ikke bruk åndsverksloven på oss for dette. Det kan slå tilbake. Alle datoer og adresser er fjernet; adressene er å finne listet opp bakerst i boka.

Årets redaktører håper at det kan bli en tradisjon at vi lager til en slik blekke med jevne mellomrom. Det er faktisk ikke så ustyrtelig mye redaktørarbeid som skal til, hvis en bare aksepterer kopimaskin-kvalitet. Vi håper du finner glede i å lese denne boka.

Med hilsen,

Erik Boye

Einar Nødtvedt

Etter to purringer og umiddelbart før "deadline" er det liten mulighet for ytterligere utsettelse av min respons på et positivt initiativ, selv om det ikke har skjedd så store forandringer i min tilværelse siden siste nummer av "Railway & Bicycle Tidende".

Jeg bor på Ullern i Oslo og jobber fortsatt i Det norske Veritas på Høvik. Arbeidet består i hovedsak av sikkerhets-, risiko- og pålitelighetsanalyser for ulike kunder, uten at jeg i den sammenheng har gjort noen banebrytende oppdagelser i fysikkens verden. Med unntak av en 18 måneders periode for Veritas i Australia i årene 1981-83 har den daglige arbeidsplass vært Høvik, avbrutt av endel kortere og lengre oppdrag i mer eller mindre eksotiske deler av verden som Mo i Rana, Haugesund, Thailand, Australia, Libya og Saudi Arabia.

Forøvrig har jeg i de senere år interessert meg endel for samferdselsplanlegging med hovedvekt på jernbaner. I ulike fora har jeg lansert noen forslag til nye jernbaner, deriblant jernbane Bergen - Stavanger. Blant annet for å avhjelpe en kronisk mangel med Haugesund som by. Forslaget ble sendt til kommunene langs banestrekningen og ble snappet opp av bladet "Sunnhordaland" som laget flere store oppslag på saken. Nedenfor er ett av disse.

Jernbane Bergen-Stavanger over Stord

Norsk jernbaneplan 1994 -97: Jernbane Stavanger-Bergen; et framtidrettet samferdselsprosjekt. Det er planane sivilingeniør Terje Andersen i Oslo sysslar med. Med ei investering på åtte milliardar kroner kan stordabuen ta tog til Bergen eller Stavanger feire gonger om dagen, dersom lina vert bygt.

Andersen meiner køyretida for eit tog mellom Bergen (Arna) og Stavanger (Randaberg) vert omlag halvannen time. Han reknar med at trafikken går med to spesialbygde togssett med ti samankopla lukka boggievogner utan gavlar, bortsett frå endevogna, opne for gjennomkøyring i helle togssettet si lengde. Planen er at det skal vera biltoget der personbilar vert transportert i to høgdar, medan bussar, lastebilar og varebilar vert transportert i ei høgd. Kvart togssett skal ha to personvogner, for bilferarar og passasjerar. Kvart av toga kan ta 80 - 90 personbilar eller 12-20 laste-/varevogner. Det skal gå to daglege rundurar bortsett frå laurdag/sundag med berre ein.

Traseen tenkjer Andersen seg frå Stavanger til Randaberg der det er stasjon for biltoget. Vidare ein lang undersjøisk tun-

nel (35 - 40 km) under Boknafjorden til Karmøy med stasjon på Eid vest for Korpervik. Han har fleire alternativ for kryssing av Karmsundet til stasjon i Haugesund.

Frå Haugesund går traseen vidare om Førdesfjorden til Førde i Sveio og inn i ein undersjøisk tunnel til Stord. Vidare nordover på austsida av øya med kryssing av Langenuen til Hodnaneset på ei ein kilometer lang bru med 50 meter seglingshøgde. Bortsett frå kryssing av Boknafjorden, vert Langenuen den mest kompliserte fjordkryssinga. Brua over Langenuen kan byggjast som kombinert veg- og jernbanebru og anten som hengje- eller flytebru. På Tynes går traseen på sørsida om Onarheim til Lukksund, som vert kryssa med bru. Vidare til Bergen er det fleire traseval. Utbygginga av traseen frå Stavanger til Trengereid, bru over Langenuen unnateke, meiner Andersen vil kosta 6,9 milliardar kroner. Brua over Langenuen vil aleine koma på kring ein milliard i tillegg.

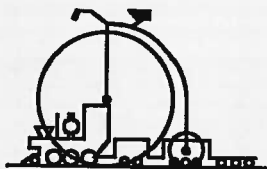
Andersen meiner eit jernbanesamband mellom Stavanger og Bergen som nemnt over, kan gje positive effektar på trafikktilbod, samfunnsøkonomi og miljøthøve. For eksportindustrien i Hordaland og Nord-Rogaland, vil bana saman med eit utbygt ferjesamband mellom Kristiansand og Hirtshals, gje eit nytt og snøgt samband med kontinentet.

Fortsettelse kommer i neste nummer.

Terje Andersen

Terje Andersen

Kjære Olav!

Tiden flyr.

På direkte spørsmål om Bohman har holdt sitt løfte om å fortsette barneproduksjon/jordfar-aktiviteten siden sist (som var i 1980), er svaret "ja" (barneflokket er øket med én, til i alt 3) og "nei" (denne siste gangen rakk vi frem i tide). Dette skjedde for 11 år siden, så streken er nok satt.

Jeg er fortsatt gift med den samme, meget vennlig bestemte, damen jeg giftet meg med for snart 18 år siden, og det vil jeg nok være også når de fremtidige bind av R&B Tidende i sin tid (?) kommer.

Sist jeg skrev, drev jeg for meg selv. I 1984 gjorde jeg en brå overgang fra å drive i smått til å drive i stort, ved at jeg lot meg ansette i Hydro. Jeg ble aldri helt kvitt følelsen av at dette var en vel stor overgang, men dette var en periode som ga viktig kompetanseutvikling, stor kontaktflate og, ikke minst, en sikker cash-flow.

Efter åtte år i Hydro var hodet fullt og gjeldskontoen tom, noe som var et glimrende utgangspunkt for neste trinn i min karriereutvikling. I oktober 92 startet jeg opp igjen i det små, under firmaet Bohman & Ihler AS, hvor vi ser ut til å ha funnet en nisje (rådgivning i innkjøp og forretningsrelasjoner) som forhåpentligvis er liten nok til at vi får være i fred en stund. Lykkes det, er mulighetene for å oppnå status som guru absolutt til stede, så følg med. Hvem skulle forresten ha trodd det for 20 år siden?

En publikasjon av typen R&B Tidende nærmest forlanger litt ettertanke, og her kommer den - for alt det måtte være verdt:

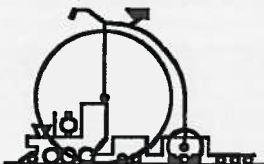
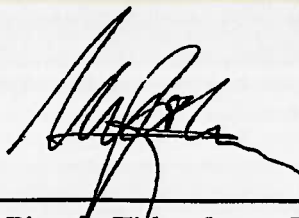
Jeg har ikke bedrevet noe stort siden sist. Jeg har ikke bedrevet noe stort i det hele tatt. Jeg har sett barn komme til verden og utvikle seg. Og om det nå ikke skulle komme flere til verden p.g.a. meg, er det fortsatt noe utvikling igjen hos dem jeg har, og den vil jeg gjerne vil være med på. Jeg har ikke vært ute og snust på arbeidslivet i den store verden, jeg har ikke skiftet jobb annethvert år, jeg er ikke blitt minister eller direktør, og jeg er definitivt blant dem som sier at "la arbeidet komme til meg", så jeg har heller ikke flyttet land og strand rundt for å jage lykken.

Jeg har glemt alt om vektorer, og i dag har jeg mer enn nok med de fire regneartene, og da kun akkompagnert av kalkulatoren. Skal jeg ha litt fest, tar jeg frem en brøk eller drister meg til prosent-regning, men så stopper det opp. Et ord som "kvantesprang" betyr noe helt annet i dag enn det det gjorde i hine hårde dager.

Jeg har det bra. Jeg gjør så godt jeg kan og bekymrer meg lite om såvel fortiden som fremtiden. Jeg har en velutviklet evne til å ta tingene slik de kommer. Jeg har lært.

Skulle noe ha vært annerledes, måtte det være at skolen hadde gitt meg mindre kunnskap om tall og mere kunnskap om det å være menneske og å ha med mennesker å gjøre. Da hadde jeg kanskje kommet lenger enn dit jeg er kommet i dag, men da hadde jeg på den annen side kanskje ikke lært noe.

Jeg kommer ikke til å si som en kjent dikter (jeg kommer ikke på hvem i farten): "Dager som kom og gikk, ikke visste jeg at det var livet", for jeg har oppdaget hemmeligheten: Livet og lykken er her og nå - alt annet er bare konstruksjoner oppi hodene våre.

Kjære Railway and Bicyclister!

Siden siste oppdatering i starten på åttiåra, har livet bragt meg litt motgang og mye glede ("sliding down the razor-blade of life", Tom Lehrer). Familien består av Ida (samme kone) samt sønnene Anders (20), Mads (16) og Knut (8). De skarpe matematikerne blant dere ser vel den olympiske syklus i disse tallene. Vi har bygd oss en bolig i Oslo og har jobb og skole i nærheten. Ida er styrer på en barnehage mens Anders er i Kongens klær før han skal begynne på jus-studier.

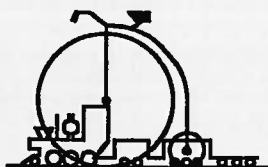
Når jeg ikke deltar i olypiaden, er jeg forsker ved Institutt for Kreftforskning, som er en del av Radiumhospitalet. Jeg har utdannet meg til en molekylærbiolog og leker meg med verktøy som genspleising og DNA-analyser. Hovedinteressen er regulering av cellesyklus, som til syvende og sist vil vise seg å være et komplekst, kybernetisk problem. Jeg har det godt og fritt i jobben, med få pålagte oppgaver, men med desto større presetasjonspress i form av publikasjoner, skaffe seg nok forskningsbevilgninger, o.l. En jobb ved universitetet har jo av og til fristet, men jeg er litt redd for å miste friheten og muligheten til å disponere min egen tid. Jeg liker å mekke på lab'en og bruke fingrene på noe jeg ser resultatet av.

Som de fleste av dere har jeg også hatt lite glede av det faglige vi lærte de første tre årene på NTH-skolen. Jeg har forsøkt å definere for meg selv hva jeg egentlig lærte i de årene, og som jeg fremdeles har glede av. Det ender opp med det kjedelige og lite tilfredsstillende svaret "evnen til å lære". Men det dreier seg om hvordan man nærmer seg en problemstilling og hvilke verktøy man tar i bruk for å løse dem. Jeg tror fremdeles at utdannelsen der oppe ga oss et meget resultat-orientert grunnsyn: På sluttstreken skal det stå noe meningsfylt, noe som har brakt oss videre. Jeg innbiller meg at utdannelsen har lært meg å se fram til avslutningen av en oppgave idet jeg starter på den. For meg består det på en måte i å skrive publikasjonen før det eksperimentelle arbeidet er gjort.

Privat bruker jeg mye tid på familien, som trener/oppmann/sjåfør i bandy- og fotball-sammenheng. Dessuten spiller jeg endel fotball selv, nå på et veteran-lag (over 40). Vi har en have som jeg også gir endel tid; matauk med litt eksperimentering er fascinerende.

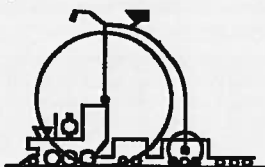
Kontakt med andre R&B-medlemmer er sparsom. En stund hadde jeg kontakt med de andre på kjøkkenet på Moholt, men de siste årene er det bare Einar jeg har sett noe særlig til. Men denne kontakten resulterte altså i det verket du nå holder i din hånd. Jeg ser tilbake på tiden på NTH med atskillig glede, og det er egentlig underlig at jeg ikke har besøkt Trondheim siden vi sluttet. Men til høsten skal det skje, om jeg så blir den eneste som møter!

Erik

Takk for brevet. Jeg stiller meg litt undrende til din påstand om "utrettelig leting, etterlysninger, og lengselfull stirring mot horisonten" - all den stund adressen min er klart og tydelig oppført i telefonkatalogen for Trondheim! Men uansett skal du - og Erik - berømmes for initiativet. Klart det er viktig å møtes for å mimre; jeg har sabbatsår i tidsrommet 1993-94 men skal forsøke å møte opp for å unngå at det blir gjort alvor av truselen om å involvere Avdeling for MPK. I følge den tilsendte adresselista er det flere R&Bere som holder til i Trondheim, men jeg må bekjenne at det er så som så med kontakten. Av og til treffer jeg riktignok A. Næss. "Nei, nå holder vi på å bli gamle". Hva bygger Arvid det på, forresten? Etter å ha forberedt meg i Bymarka i 17 år føler jeg meg i skrivende stund nesten i stand til å utfordre den dengang alltid løpende P. Teigen. Håper sistnevnte ikke leser dette ---. De siste fem årene har forøvrig jeg vekslet noen ord med T. Svinning ved minst én anledning. Jeg mener også å ha sett et leserinnlegg av E. Dahl i Adressa for en tid siden. (Erik, var det du?). Det hender jeg treffer Bye, men han har aldri tid til å prate - sannsynligvis fordi han med rette mistenker meg for å være hypokonder. Østgaard og Venstad har jeg overhodet ikke snakket med siden studietida. Alt dette kan tyde på at den brogete medlemsskaren i Railways & Bicycles ikke er altfor meget preget av det tidsrommet da deres verdenslinjer forbigående løp sammen. Her følger noen detaljer ellers: Jeg har en jente på 8 år og en gutt på 18 år. Amund begynner å studere til høsten, mens Maja går på Åsveien barneskole. Jeg arbeider fortsatt på Inst. for fysikk, NTH. Det går mest på faststoffysikk og optikk.

Johannes
Johannes.

Kjære alle R & B'ere !

Det er godt å se at en tidlig vår også puster liv i de gamle entusiastene! Det er beundringsverdig av parrhestene Erik & Einar hvordan de igjen står på med hele sitt register, og det er ikke lite (gulrot og pisk) - for atter å få de etterhvert trege (rustne?) hjulene på den miljøvennlige hybrid i gang igjen.

Jeg er svært lei for at jeg denne gang unnlot å reagere før purrebrevet kom. Det er ikke helt likt meg.

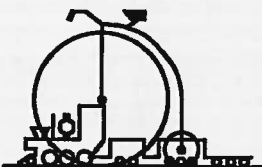
Det er jo obligatorisk å rapportere status siden sist, og det er fort gjort: Jeg er fremdeles gift (med den samme!), jeg bor i samme hus og jeg har (såvidt vites) tre barn.

Når det gjelder karrièren, har det vært mindre stabilt. Jeg har vært borti flere ulike bransjer og funksjoner: sveisebransjen/verkstedindustrien, farmasi (kun på strateginivå - konsern Hafslund Nycomed), spesialavfall (NORSAS) og til slutt grafisk (Grafisk Institutt).

På fritiden dyrker jeg musikken, familien, hytta, epler, plommer og bringebær. Intensitet og prioritering varierer med eventuelle sesongvariasjoner og tilgjengelig tid.

Jeg har lagt opp til at jeg reiser til Den Gamle Stad til det mye omtalte Træff, og selvfølgelig da By Railway. Men i disse tider skal en ikke føle seg for sikker på noenting, så det gis ingen garanti.

Uansett vil jeg benytte anledningen til å hilse alle, inklusive Hr. Graathun (er han fremdeles blant oss ??), og ønske til lykke med alle private eller kollektive, pågående og planlagte evenementer!

VI KOMMER SENT, MEN VI KOMMER GODT, HERR KUNSEL.

Tider er kommet etc. etc. Undertegnede er nå kommet til et punkt i karriæren han egentlig aldri trodde han skulle havne på i hine hårde NTH-dager. Men for å ta det hele kronologisk.

Medisinerutdanningen ble avsluttet i Trondhjem og deretter ble det turnustjeneste på Regionsykehuset og i Skaun. Etter et kort intermesso på Lundamo dro familien, nå med en ny liten datter i tillegg til den første til Helgeland og jobb som kommunelege i en vegløs kommune med 1800 innbyggere og 11 skolekretser. I en av kretsene var over halvparten av de 5 elevene lærerens egne barn.

Nok om det. Helgeland har en vakker natur. Det samme kan dessverre ikke sies om alle Helgelendingene. Etter tre år pakket vi snippesken og dro sørover. Alt som het utkantromantik var forsvunnet. Dersom han derre Edvard ikke fant hammeren sin, så skulle jeg med glede kjøpe en til ham, og kanskje betale billetten sørover også.

Vi dro til Fosen. Trøndelag må være bedre enn Nordland (en er da patriot). Trøndelag var bedre enn Nordland, men i sannhetens navn må det sies at det skulle ikke mye til.

Året etter installerte vi oss i Trondhjem. Nå var gubben blitt bedriftslege i NSB. Kanskje ikke så glamorøst i disse tider da krigskirurgi er så in, men arbeidet er faktisk interessant. Så interessant at jeg søkte og fikk tre års permisjon for å sjekke helsa til de som jobbet på koksverket i Mo. Så nå sitter jeg som stipendiat betalt av næringsdepartementet, administrert av SINTEF og plassert på Yrkesmedisinsk avdeling.

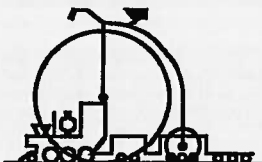
Familiært har det også utviklet seg. I tillegg til to staute døtre, nå 16 og 8 år gamle har det kommet en sønn som nå er to. Eldstejenta spiller piano og teater, minsta fiolin og lille Emil gjør sitt beste for å etterligne sin navnebror.

Selv har jeg tatt opp igjen noen kulturelle aktiviteter og spiller klarinett i Jernbanens Musikkorps og en sommer spilte jeg Røver-Mattis i Ronja Røverdatter på Munkholmen.

Av gamle R&B-ere ser jeg Per Erik (vår mann i kunstforeningen) av og til. Eller hender det jeg ser kjente fjes på byen, men kontakten blir det så som så med. Sist jeg var på Carl Johan kom Erik Boye forbi, Men han skulle til sin kiropraktor med ryggen og fikk vondt når han sto, så praten ble dessverre kort.

Tore Bye

Tore Bye

Hei Erik og Einar,

Det var et hyggelig brev som så i posten forleden! Det begynner jo å bli jubileenes tid for oss "middelaldrende" - og noen ting er det hyggelig å tenke tilbake på, andre er liksom ikke så fengende. R&B og tiden vår på høyskolen hører absolutt til de gode minnene - det må vi feire! selv om jeg ikke akkurat savner eksamener.

Da jeg fikk brevet, tok jeg straks en telefon til Per (Teigen). Vi har ikke sett hverandre på minst fem år, til tross for at vi altså bor i samme by. Teigen og jeg erklærer oss herved villige til å stå for de praktiske sidene ved et fellesarrangement til høsten (hvis det skal være i Trondheim).

Ellers var det leitt å høre at Arild er død.

Så til det dere spurte om. Jeg bor altså fremdeles i "den gamle stad" - og er fremdeles gift med Wenche. Vi har tre barn: Astrid (18), Lars (15) og Andreas (11). Sånn sett er det vel ikke så forskjellig fra sist! Håret begynner jo å bli litt tynnere og gråere - -.

Jeg arbeider forøvrig ennå med å finne ut hva jeg skal bli når jeg blir stor. Om livsmålet skulle sies med ett ord, ville det kanskje bli noe sånt som "kontaktskaping" - midt i livet.

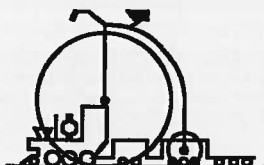
Jobbmessig er jeg sjefsingeniør i Televerket, og har ansvar for fremtidsrettet planlegging av telenett og kommunikasjon. Det er nokså utfordrende, for mulighetene innen denne sektoren er store i og med at vi har fått fiberoptikk, parallellprosessorer og multimedier. (Her har faktisk Erik V's og mine veier krysset hverandre i det siste!)

Fritiden går i stor grad med til kontaktskaping med den tredje verden. Jeg har tatt initiativ til en vennskapskontakt mellom Heimdal og en by i Eritrea (Keren), og i den anledning var jeg en tur "nedover" i fjor høst. Det dreier seg om kulturkontakt på bredt plan - skoleelever skriver brev til hverandre, vi prøver å få til kontakt mellom fotballag, kunstforeninger, kirker osv i de to "byene".

Ellers har kona og jeg en viss bekymring for utviklingen på Balkan. Vi har blitt godt kjent med en familie fra Sarajevo.

Humøret? Det er der fremdeles, håper jeg. Jeg har forresten ennå to R&B-drakter. Når Lars og Andreas finner dem i vaskekjelleren, forteller jeg dem om vår strålende fortid og om Olav Graathun (sign).

Hilsen Erik

Ærede Olav

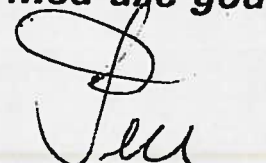
Kjære alle R&B'ere

Etter nesten 9 år i Veritas, startet jeg i 1986 eget firma sammen med tre tidligere kollegaer fra Veritas-tiden. Bedriften vår heter Robit a/s (robotisert inspeksjon), vi steller med ikke-destruktiv materialprøving (NDT) som går ut på å undersøke metalliske konstruksjoner (plattformer, prosessanlegg, rørsystemer, fly, båter, bildeler, osv), plast og andre materialer for sprekker, korrosjon, sveisefeil, utmatting, etc. ved hjelp av ultralyd, radiografi og elektromagnetiske metoder. En stor del av vår virksomhet går også ut på å utdanne sertifisert personell innen materialprøving til verkstedindustrien. Er nå 13-14 ansatte. Fritidsproblemer eksisterer ikke.

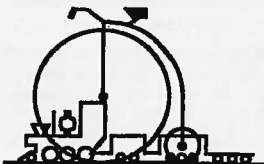
Kontakten med andre R&B'ere er blitt dårligere og dårligere med årene. Jeg råker bort i Terje nå og da, siden vi bor i det samme strøket. Sluggern John ser jeg en sjelden gang i Oslo (senest på Aker Brygge i fjor sommer), men ellers er det tynt.

Når noen av dere kanskje allerede er blitt bestefedre, har jeg fortsatt til gode å bidra med økning i verdens befolkning. Trives rimelig godt slik jeg nå har det som enslig, men hvem vet, kanskje også jeg kan bli voksen og slå meg til ro.

Med alle gode hilsner fra

Peer Dalberg

God sommer

Jeg er fremdeles gift med Kirsti (og omvendt).

Min arbeidstid deles mellom to jobber.

Jeg driver, sammen med noen til, et lite forlag, Origo Forlag AS, som er spesialisert på edb-bøker. Det varierer hvordan det går, fra det meget bra til nærmest kriser. Jeg har også skrevet flere edb-bøker, bl.a. om Windows.

I den andre jobben arbeider jeg med det vi kaller "utvikling av mennesker og organisasjoner". Dette er kurs- og konsulentvirksomhet innen emner som kreativitet, ledelse, samarbeid, kommunikasjon, visjoner, organisasjonskultur m.m. Dette har gitt meg en del interessante opplevelser, bl.a. det å holde kurs i ledelse og kreativitet i Polen (med tolk). I den forbindelse vil jeg også bemerke: en vet ikke hva en riktig Westernfilm er før en har hørt John Wayne snakke polsk.

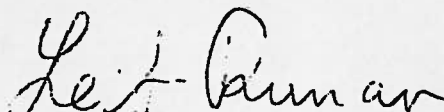
På fritida driver jeg fremdeles med meditasjon og leser noe. Prøver også å være et friluftsmenneske (innimellom).

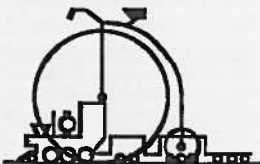
Jeg har lært meg en del om det å skrive og har blant annet skrevet boka "Praktisk nytenkning - Systematisk og kreativ problemløsning". Interesserte R&Bere kan få denne gratis ved å henvende seg til Aquarius Forlag AS, Boks 102 Grorud, 0905 Oslo og si at de er en gammel venn av Olav Graathun.

Det er vel denne litterære interessen som i sin tid gjorde at Gandalf Graathun (Olavs salige onkel) brukte meg som medium for sin forfattelse av en kriminalnovelle som kulturinteresserte merket seg i A-magasinet for noen år siden.

Jeg er blitt bitt av Golf-basillen. Ble for tre år siden lurt til en gratis prøvetime og dermed var det gjort. Har nå handikap 27 og utfordrer alle R&B golfere til en runde. I tillegg til et nytt stikkekastmesterskap, bør det også arrangeres et R&B mesterskap i golf. En sekstimeter mot Per T. kunne vel passe som en lett oppvarming.

Hilsen til dere alle

fra Leif-Runar

Hei

Olav

Noen sier.....Fysikere er som poteten...
Og hvordan gikk det så med denne poteten?

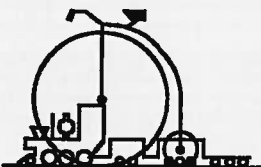
I 1980 var jeg fortsatt kjemipotet (vit.ass.) ved Inst. for silikat- og høytempoteturkjemi. (Dere andre labbet rundt der i bare ett år.) Det ble mye blanding av HCl og KCl. Men høsten 1981 ble jeg faktisk en ekte potet-potet som amanuensis i fysikk ved Sogn og Fjordane Distriktshøgskole i Sogndal. Ett semester var helt tilstrekkelig. Så var det avgårde til Rogaland Distriktshøgskole i Stavanger for å arbeide som en mekanisk potet med undervisning i gamle (kjente og kjære?) fag som statikk, fasthetslære, væskemekanikk og termodynamikk. Carnot-maskiner, bjelkebøyning og Bernoulli ble min livsstil.....

Det varte frem til 1984 da poteten kunne settes ned i Statoil som en slags havmiljøpotet. Det ga dessuten mulighet for etterutdanning i oseanografi (dr.scient.) og litt astronomi på si ved Universitetet i Oslo. I oseanografi ble det jobbet med Stokes' drift, Ekman spiralen (fenomenet ble først observert av F. Nansen) og Langmuir sirkulasjon, for å nevne det mest pirrende. Videre ble for eksempel alle bølgeskjelv i Gullfaks C plattformen et potetansvar. Men en potet må vel kunne brukes til noe annet, så nå arbeider jeg med reservoarteknikk, særlig simulering og stimulering av Statfjordfeltet. Nå er jeg ikke potet lenger, men endelig blitt ornt'lig ingeniør, nesten gruveingeniør. Hvilke potetskrueduller fremtiden vil bringe er et åpent spørsmål.

Familien har stabilisert seg med de 3 småpotetialene Edmund (1980), Ellen (1983) og Eva Mari (1985). Min kone er fremdeles Elisa, og tilsammen er vi 5*E. Vi bor i Frafjordgate 11, 4300 Sandnes.

Beste hilsen

Even Førland

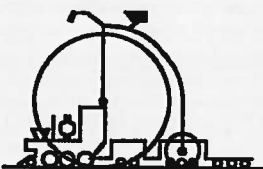
Ikke at jeg er spesielt redd for trusselen om å bli utsatt for mobbing eller psykologisk krigføring, men etter de herrer Erik og Einars oppofringer for samlingsaken på selveste 17. mai (det er jo forresten en ganske naturlig dag for et slikt tiltak), finner jeg i siste liten å sende mitt bidrag.

Jeg ser datatiden har innhentet R&B T&O blad. Svingene på logoen er jagget. Her hadde det gjort seg med mer oppløsning eller anti-aliasing ved skjermkopi. Grafisk databehandling var for en tid min profesjon, inntil jeg i 1986 gav opp oppdragsforskningen etter 12 år på Chr. Michelsen Institutt. Den siste tiden hadde jeg ansvar for et program innen fagområdet. Gruppen laget bl. a. et innslag for Norge Rundt på TV, med en simulert overflyging av Norge. Mer nyttige anvendelser ble utviklet f.eks. for gjengivelse/animering av simulerte gasseksplosjoner. Ellers arbeidet jeg på CMI med modellering/simulering for oljeindustrien.

Vel, i 1986 tok jeg steget fra forskning til et mer *matnyttig* arbeid - anvendelser av data-teknologi for registrering, planlegging og kontroll i næringsmiddelindustrien. Mest har jeg arbeidet med slakting, nedskjæring og tilvirking av blandingsprodukter av kjøtt (pølser, pålegg etc.). Her er mange interessante problemstillinger. Hvordan utnytter man f.eks. en hel gris best mulig økonomisk gitt tilførsel, kapasitet og marked. Det blir lett store lagre og svinn hvis man ikke gjør det riktige. Ordreopptak, ekspedisjon med prismerking for kunden (lappen som skannes når du kjøper ferdigpakket kjøtt i butikken), distribusjon av store volumer varer er også en utfordring. Slikt har jeg arbeidet med fra jeg begynte i Computas Complete (hvor forøvrig Rolf Pettersen allerede arbeidet). Firmaet hadde sitt utspring i Computas og Norsk Data. Siden har det vært stadige omveltninger, knyttet til alle problemene i ND. Organisasjon og firmanavn har skiftet omtrent like ofte som vi skifter skjorte, men arbeidsoppgavene mine har vært stabile. Virksomheten har overlevd alle tumulter. Firmanavnet er nå FORMULA OpenSoft, og vi eies av Merkantildata. Som navnet antyder lager vi programvare som går på flere ulike såkalte plattformer, det vil si maskinutstyr og databaser fra forskjellige leverandører.

Min yrkeskarriere er forholdvis lite oppsiktsvekkende, men det er slik jeg ønsker å ha det. Likeens med privatlivet. Jeg lever fortsatt alene (ingen kone/barn), men har mange gode og nære venner som jeg pleier samfunn med. De er mine egentlige verdier i livet. Ettersom jeg ikke har TV, benytter jeg tiden på mine venner, foruten at jeg leser en hel del. Mye i Bibelen, jeg er blandt de raringene som fortsatt tror på Gud. Og hans skrifter har den fordel framfor alle andre at de sier tingene som de er. Og det er umåtelig interessant å lære av en som *er* slik han lærer.

Jeg hilser initiativet fra gamle R&B'ere velkommen. Kanskje jeg stiller hvis det blir noe arrangement til høsten.

Kjære Olav!

Her kommer et k ndskrevet bidrag!! Som den n rpete konservative h ndverker jeg fremdeles er, har jeg ogs  PC!! Men hammer, sag og tre mer avanserte sn kkesverkt y har jeg. Det brukent jeg daglig i jobben, og  ker meg fremdeles yfkesbetegnelsen "t msermester". Jeg jobber i et lite Oslo-firma, og pendler H nefoss-Oslo hver dag. Og vi levr faktisk mye   gj re i disse ulovetider for byggningsbransjen.

Siden utgivelsen av bind 2 har jeg beveget meg s r- over igjen, og har v rt boatt p  H nefoss siden høsten '81. Er fremdeles gift med Oddrun, og vi har ikke bare ligget p  l tsiden etter 1980. Vi har nemlig f tt 2 barn, Maria (12  r) og Kivik (b r).

Disse to er i likhet med faren, "Nord-Norges-felste". Oddrun er f tt og oppvokst p  Senja i Troms, og nesten hvert  r tilbringer vi sommerferien p  Senja. Der har Oddruns familie et sommersted, og vi har skaffet oss egen b t. Det blir mye fisking, mest sj fiskee.

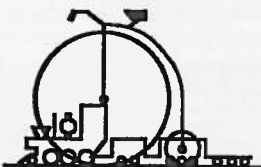
Maria har dessuten fattet stor interesse for sj fiskee. K pte slang i fjorh st, har selv bundet fluer i vinter, og n  er hun og "faderen" klare til   "kaste seg ut i elvene". Vi fisker litt i Synna, like ved hytta v r, men ellers har vi tenkt   pr ve oss p  Ringerikestr kne og p  Senja.

Fritiden ellers har de s sk  rene for en stor del g tt med til p bygging og oppussing av hus. Ellers er det, n r man har b tt i denne alderen, n rmest umulig   unng  en del v re i skole- og idrettslagssammenheng. Her jeg har enda ikke glemt mine gamle friidrettskretser, og ellersen  ngene ogs  er interesserte, blir det kanskje en "ny v r" p  dette omr det.

Trening er det for tydeligvis d rlig med. Holder meg merkelig i denne tida jobben, og jeg kan fremdeles "st  stiftet"!!! (Uten hammer og spiker, alls !) S  det st r til liv. Har det egentlig veldig BRA!

Hilsen

Olav

Kjaere Olav,

Det var skikkelig hyggelig å se at det finnes R&B medlemmer med insjnativ. Jeg har uten hell prøvd å finne Bind 2 for å sjekke hvor føljetongen avslutta sist. Så kommer jeg i hu at jeg var en av sydebukkene som saboterte siste utgave. Jeg har 18 år å dekke over en A4 side! Nå kan dere sikkert allerede se at norsken ikke er som den skal vaere. Det har seg slik at jeg har vaert 13 år i utlendighet, pluss at PC'n ikke har aeer, oeer eller aaer.

Nå, første stoppested var Bartlesville. Alle med minimum av innsikt i oljehistorie vet hvor dette er. Her ble grunnlagt i 1907 det senere verdensomspennende firma som kom til Norge i 1964 for å forhandle om eneretten til sokkelen. De fikk ikke det, men endte med å gjøre til skamme den norske professor og geolog (Oftedal var det?) som skulle drikke all oljen i Nordsjøen, ved å finne Ekofisk (det synker fortsatt).

Nok om oljehistorie. Etter tre år med 40 grader pluss i skyggen, masse Budweiser, Michelob men ikke Coors, en 6 liters Pontiac Grandville og to døtre som snakket mere amerikansk enn norsk, beveget vi oss til Wimbledon (ja, jeg spiller tennis) og har med et lett avbrudd vaert her siden. Her fikk ungene igjen sine norske røtter (det er norsk skole i Wimbledon) og faderen foreta en langsiktig, men systematisk prøvetagning av lokale puber. Det har gått jevnt nedoverbakke siden. Bruker nå ferien i Norge til å få opp blodprosenten.

Profesjonelt går det bra. Diller med forskjelligt. Utvikler, seller og kjøper oljefelt, gas og lignende. Forhandler transport ordninger, borer undersøkelsesbrønner og spiser luncher. Hva mer kan hjertet og magen behage? Dette vil vare til neste sommer. Da sender de meg hjem (Noreg) igjen (har sagt dette i 12 år nå).

Sosialt går det bra. Skiftet kone i fjor. Så nå når ungene flytter ut av redet er det bare å starte på'n igjen!

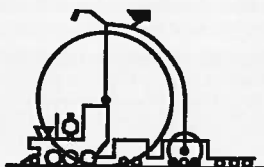
Økonomisk går det veldig bra.

Idrettslig gar det best. Vi banka England 2-0 i går og til neste år er det omplade heme. Je er fra Hamar je ama.

Så til det mer praktiske. Adresse og telefon nummer er absolutt korrekt. Noen må ha ringt MI5. UKA møtet kan bli litt vanskelig, men aldri skal man si aldri. Når det gjelder opplegg kan jeg foreslå den engelske tevlingen blodpølsekast hvis oppholdsvaer (rekorden er 25.6 meter) eller ludobrikkestabling hvis det pøser (25 gir 2.0, 30 gir 1.5 og 40 gir 1.0 og innberetning til Kongen (gjelder bare de som ikke allerede har hatt denne opplevelse). Det var A4 siden denne gang. Sees i høst eller høres i 1998!

Beste hilsner fra Wiggo

P.S. Si hei til Sonja og Harald fra meg. Jeg hører det gar bra med dem og!

Bt forsøk på livshistorie på én side følger. For oversiktens skyld har jeg tatt med fra slutten av NTH-tiden og fremover.

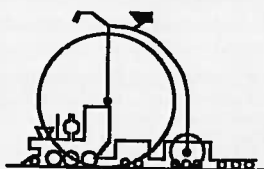
På NTH tok jeg fagkombinasjonen Måleteknikk, men fikk også med de obligatoriske fagene i Biofysisk og medisinsk teknologi. Diplomoppgaven gjorde jeg på optiske målinger på blod. - Min første yrkesinnsats var faktisk som foreleser i fysikk for anestesisykepleiere ved sentralsykehuset under diplomarbeidet. Etter fullført NTH begynte jeg som medisinsk fysiker ved Det Norske Radiumhospital. Der arbeidet jeg med medisinsk avbildning med hovedvekt på røntgendiagnostikk. I 1979 tok jeg skrittet over i mer direkte forskningspreget arbeid ved Forsvarets forskningsinstitutt i elektrooptikk-gruppen. Arbeidet gjaldt spektrometri, deteksjon og billedbehandling, og spesielt et system for automatisk deteksjon og analyse av bevegelser i TV-bilder. Bevegelsesanalysen omfattet adaptiv resonnering over vanskelig forutsigbare hendelser i utendørsscener, noe som ga interesse i retning av mer generell automatisk resonnering. Derfor begynte jeg ved Senter for Industriforskning (SI) da de opprettet en avdeling for kunnskapsbaserte systemer (KBS, en del av feltet "kunstig intelligens"). Det var en interessant opplevelse å bl.a. skulle selge prosjekter innenfor et felt som var nytt og temmelig ukjent for de fleste. En viktig del av energien måtte gå med til å undervise og håndtere både overoptimister og super-skeptikere, mens en del opportunister samtidig forsøkte å melke "sin andel" ut av en motebølge. - Blant konkrete resultateter av prosjektarbeid var Norges første KBS i bruk i industrien, og det er fortsatt i operativ bruk.

Fortsatt arbeider jeg ved SI, som etter fusjonen med SINTEF 1.1.93 heter SINTEF SI. Men fra 1989/90 har jeg gått mer tilbake til fysikken igjen og arbeider innenfor industriell måleteknikk; spesielt med elektrooptiske og elektromagnetiske teknikker. - Jeg har av og til lurt på hva som får meg til stadig å drive forskningspreget arbeid der det samtidig kreves nyttige resultater. Man gjør jo stadig noe man nærmest pr. definisjon ikke behersker. Til gjengjeld risikerer man ikke å kjede seg, og jeg har foreløpig ikke planer om å legge om virksomheten.

På familiefrenten nøt jeg ungarliv til 1979. Men hver tid har sin sjarm, og jeg giftet meg med min Grete og fikk i pyntelig orden to døtre. Familien fyller naturlig nok en vesentlig del av mitt liv, slik som for så mange andre.

Fra 1974 begynte jeg med mer aktiv idrettslig virksomhet i Oslo Badmintonklubb med bl.a. styrearbeid, turneringsdrift og konkurransespill. Etter hvert drev jeg det faktisk til å få medalje i veteran-NM (over 35 år). Badminton bråsluttet jeg desverre med i 1989, da en skive i ryggen fikk en skade under lekning med barna (de fleste ulykker skjer hjemme!). Etter det har treningen ingen direkte idrettslige mål, men skal sikre helse og velvære i tillegg til å gi grunnlag for å orke utsklelser til fjells (se nedenfor). I 1992 kom det igjen bevegelse i situasjonen, da skiven fordelte seg utover blant nerverøttene, og jeg ble operert. Siden har jeg jobbet meg oppover en lang, bratt bakke, som inkluderte et knapt år med sykmelding (godt å være vant til å trenel). Men slike bakker fører som kjent oppover, og det kan gå riktig bra etterhvert.

Med hensyn til reiser og opplevelser satset jeg i studietiden på reiser som var tidkrevende, men ikke så dyre. De siste par somrene rekte jeg Europa rundt med venner i en ombygget 21 seters buss innredet til 4. Da jeg fikk knappere ferier, men mer penger, satset jeg på mer kortvarige reiser til mer fjerntliggende mål i tillegg til noen fjellturer i Norge. I familiesituasjonen er det igjen blitt et nytt opplegg med roligere familieferier og noen mer kortvarige, men desto mer intense gutteturer til fjells. Etter at jeg i 1980 fant ut at det er gøy å klatre, er det blitt mye toppturer og færre uoverstigelige hindringer. Når ryggen får gått seg skikkelig til, kan vel et passende mål være å bestige alle Norges topper over 2000 m? (Jeg har tidligere vært på vel 190 av de 231 aktuelle toppene.)

Prisverdig tiltak - lenge siden forrige utgave. Det er enda lenger siden 1972.

Ung og lovende - ung og fremadstrebende - ambisiøs - etablert - satt - gubbe. Hvordan går det med oss? Hvordan går det med meg? Kanskje er jeg - etablert?

Etablert her ved Forsvarskommando Nord-Norge i Bodø - med kona i Rælingen, en sønn i Harstad og en på Setermoen? Forholdsvis spredt etablering!

I 1980 hadde jeg nettopp kommet til Oslo (Hærens forsyningskommando, HFK) fra Nord-Norge. Dro til Helgelandsmoen i 83, tilbake til Oslo i 85, igjen til Helgelandsmoen i 87 og på ny til HFK i 90. Inntil da jobber innen teknisk område - utvikling, drift, opplæring. Så, i 1992 ble jeg sendt til Bodø og omplantet i en rent operativ jobb. Prikling kunne jo en slik omplanting vært kalt - hvis jeg hadde vært ung og lovende. Ihvertfall - ganske frekvent etablering!

Tross alt, etablert passer nok best.

Oberst I - min gamle tante synes det er meget (vel)etablert. At faderen er ganske etablert, det synes nok også mine sønner. Jeg håper de ikke ser på meg som gubbe!

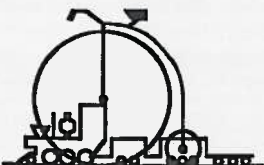
Gubbe er nemlig (iflg E Michelet) en som ikke lenger tenker en ny tanke. Midt oppe i nedskjæringer og omstruktureringer i Forsvaret er det utfordringen til å tenke i nye baner som er spennende. Det å bruke hue hver gang gir jo mulighet for å tenke litt ungt og lovende.

Det jeg ønsker å være - er reflektert. Derfor disse refleksjoner fra en, Einar, som snart runder det andre "hjørnet".

Med vennlig hilsen til alle

Steinar

P.S. Dette med - satt - har jeg ikke kommentert.

Kjære R&B'ere,

Siden 1980 har jeg fortsatt min skjeve gang gjennom min jordiske tilværelse. Fortsatt er det her på det profesjonelle plan snakk om en akustikk-konsulent med sitt eget lille firma; ikke bare er jeg CEO, men OEO (Only Executive Officer). I depresjonsåret 1983 tok jeg en pause fra ventingen på telefonen og dro til Stuttgart på antroposofenes presteseminar. Der var det mye fascinerende å lære, og telefonen ringte bare fire ganger mens jeg var borte.

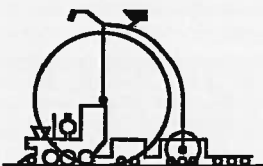
Siden fulgte endel travle år med mye arbeid, mye stress, mye barneoppdragelse og opptagelse av svømming som mosjonsform, siden ryggen streiket og løpeskoene måtte legges på hyllen. Småbrukervirksomheten ble gradvis nedbygget, og det ble til slutt bare hester igjen, til døtrenes fritidssysler. Så ble det slutt med mye av dette da det viste seg at jeg var en av de utvalgte til å få Chronic Fatigue Syndrome. Jeg var 38 år og følte meg som minst 83. Det var ikke noe moro! Det ble snakk om forandring av livsstil. Ikke bare måtte mye tid og penger anvendes til terapi (akupunktur og andre alternativbehandlinger var det eneste som hjalp), men jeg fikk beskjed om å gjøre noe for min egen forlystelse. Det fikk bli mere musikk.

Jeg mintes min glede over korsang i Trondheim. Noen sa at operakoret var det beste i byen, så jeg dro ned og prøvesang med "Eg rodde meg ut på Seiagrunnen". Av en eller annen grunn ble jeg akseptert, og det ble begynnelsen på et nytt kapittel. Her var noe jeg riktig trivdes med. Fem år senere har jeg lagt koret bak meg og synger solopartier, stadig vekk med stor glede. Om det blir på tale å følge i Sluggern's ærverdige fotspor og synge i Den Norske Opera, er fremdeles et åpent spørsmål; foreløpig holder jeg meg innen et par timers kjøring fra Sacramento. Helsen er heldigvis noenlunde gjenvunnet. Jeg føler meg omtrent som det jeg forventer meg av 43 års alder og ser nokså lyst på tilværelsen. Det er fremdeles nok tid til konsulentoppdrag til å betale regningene.

Barna er blitt 20 og 17 år og blir etterhvert en mindre faktor i min umiddelbare omgivelse. Karen speider etter nye horisonter og er begynt på College, i likhet med Melissa, den eldste. Vi er fortsatt trofast gift med hverandre, omtrent så lykkelige som man kan vente seg av to så "uregelmessige verb" som vi er. Vi spiller av og til piano og fiolin sammen; Melissa har tatt med seg bratsjen til Karen (hun spilte bratsj i Trondheims Symfoniorkester da vi møttes) på universitetet.

Jeg hører litt nytt om vår ærverdige krets av og til, Ottis som sjef til min fetter i Hydro, Erik som E.Coli-forsker, Terje Andersen som seilskipsreder, men ikke nok. Jeg gleder meg til å lese andres bidrag. Hva er hendt med Olav Graathun; er han i live fremdeles, og hva er han i så fall sjef for, blant alle oss andre store og små sjefer?

Beste hilsen til alle, og spesiell takk til Erik og Einar som initiativtagere til denne utgaven av R&B T&OB. Om jeg kan komme til Trondheim til UKA, er temmelig usannsynlig akkurat nå, men det står på ønskelisten, så vi får la flyprisene og oppdragsmengden bestemme når tiden nærmer seg.

Emne: Om meg selv

Tiden går og går - og ingenting består, med unntak av Railway and Bicycle's iherdige aktiviteter.

Etter at jeg selv sluttet som aktivist i ca. 1974, (etter avsluttet militærtjeneste), har mesteparten av livet bestått i familie og jobb. Familien er utøket siden sist, vi fikk Lise i 1980 i tillegg til Eivind fra 1973. Kanskje litt unormalt er jeg fortsatt gift med samme Eeva Liisa som den gang, på den annen side er det jo trivelig å ha hatt mange gode år sammen. Eivind er nå over 19 og allerede i militæret. Innstillingen hans til forsvaret er dessverre ganske annerledes enn min egen, heller ikke er han nevneverdig interessert i teknikk og data - men det er vel som det skal være, ingen grunn til å gå i fars fotspor når det finns så mange andre spor i verden, f.eks. natur og biologi som Eeva Liisa liker. Inn til videre kan jeg jo håpe på Lise.

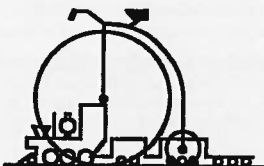
For tiden føles det nesten som om familien er på hell. Når jeg kommer hjem, er det ingen tordenskrall fra stereoanlegget, og ingen voldsomme utbrudd av søskenkrangel. Lise har satset på hester i fritida, så hun overnatter vel snart i stallen. Så der sitter jeg og Eeva Liisa og tenker at det går fortere enn noen aner, the rise and fall of the family life.

Jobbkarrieren har gått i bølger. Helt siden 1980 har jeg vært i Dagbladet, om enn med ulike oppgaver, prosjektledelse, datasjef og nå konsulent. Som de sier: Nå kan jeg ikke noe mer, så nå er jeg blitt konsulent. Mange direktører og ledelsesteorier har jeg vært gjennom. Toppen av karrieren ble nådd mens Kennings teorier var på full fart inn. Det er pussig hvordan tankene går tilbake til grunnsirkler og studier av den rette tro. I studietida var jo alt frivillig, men i det virkelige livet er naturligvis alt mye tøffere, så der blir man utkommandert. Som tidligere antydte, alle ting har en slutt, så nå har vi nye teorier å arbeide etter.

Revolusjonen innen data har også satt sine spor. De siste ti årene har i hvert fall ikke vært preget av mangel på omstilling, og det har unektelig vært mye moro. Når selv direktørene blir interessert i dataspill, er det tydelig at data er blitt noe mer enn et teknisk spørsmål.

Det jeg steller med for tiden er å lage systemer som på statistisk grunnlag velger beste leveringstall til forhandlerne. Jeg synes fortsatt det er et interessant problem, og jeg er fortsatt like spent når jeg kommer hjem på om det er aviser i butikken. Jeg regner derfor med å fortsette i Dagbladet enda noen år.

Hjertelig hilsen til alle som ennå kan huske hvem jeg var, (selv uten foto).

Kjære Olav!

Min medfødte trang til å utsette det meste til dagen etter blir sterkere og sterkere etter som årene går, men trusler om vederstyggelige represalier får selv den mest innbitte til å kripe til korset. En god start må være først å berømme Erik og Einar som har initiativ, lyst, tid og evner til å dra ting igang og utgi et nytt nummer av R&B's tidene samt forespeile et stort arrangement i Trondhjem til høsten. Etter denne hyllest over til meg selv.

I motsetning til sist gang har jeg nå store forandringer å fortelle om. Forrige bidrag var nemlig en blåkopi av det første innlegget til R&B's tidene med uforandret staus med hensyn til viktige støttepunkter i tilværelsen; familie, jobb og bosted.

Familie:

Skilt for ca 4 år siden, og i de siste tre år samboende med Hege som var forsker i Nycomed inntil for et par måneder siden, men som nå har forlatt oss og sluttet lag med konkurrenten Eli Lilly. De har forøvrig gjort den store "tabben" å ansette en gravid person, men det blir deres problem.

Jobb:

Etter 17 (sytten) år trofast ved Forsvarets forsknings-institutt på Kjeller der jeg studerte stråleskader på beinmargceller hos mus, tok jeg det store spranget ut i (industri) verden, og riktig, forsker på beinmargceller og forsatt er det de stakkars musene som får unngjelde.

Hafslund Nycomed er min nye arbeidsplass, og jeg startet i denne jobben i februar 1990. På denne tiden var Nycomed iferd med å bygge opp en helt ny avdelingen i Forskningsparken ved Universitetet på Blindern. Her fikk en gjeng på 15 stykker blanke ark, fargetusj og masse penger til å starte et nygammelt prosjekt, og min oppgave ble å bygge opp en et laboratorium som kunne studere beinmargceller. Hvorfor disse hersens beinmargcellene kan man saktens spørre. For den uinnvidde kan jeg avsløre at disse cellen beskytter oss mot alt som er vondt her i verden (bakterier, sopp, virus, ja, endog kreft) så det gjelder å stimulere disse cellene på beste måte. Det er dette vi tror vi kan i Nycomed og til jul sprøyter vi stoffet vårt inn i mennesker. Om Steinbeck hadde rett i at mus og menn er like, så blir Nycomed enda rikere. I motsatt fall er et tresifret millionbeløp å sammenligne med trykkeripenger fra Lade.

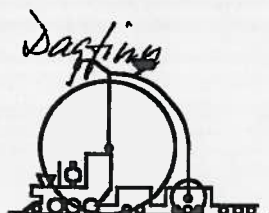
Bolig:

Jeg bor på Majorstua i Oslo. Flytteplaner har jeg hatt, men stort sett er jeg svært fornøyd å bo midt i eksosen slik at innsatsen ikke har vært overveldende når det gjelder å finne noe nytt. Etter et spedt forsøk i vår kunne jeg konstatere at boligmarkedet i Oslo ikke er hva det engang var.

Idrett:

Frognerparken et yndet sted for kveldsjoggere. Jeg holder koken med 20 års jubileum i år som deltaker i Holmenkollstafetten. I de siste årene som inventar i Nycomeds veteranlag. Jeg ser frem til et gjensyn med dine undersätter fra hine hårde dager på Gløshaugen.

Beste hilsener fra

Kjære R&B'ere!

Hadde jeg nå bare vært den lykkelige eier av en bærbar PC, kunne jeg skrevet dette brevet under solen. Men jeg tar det ikke så veldig tungt, det er sol nok her i California, nærmere bestemt i Palo Alto. Jeg har forskningspermisjon fra NTH i studieåret 92/93, og er gjesteprofessor ved Stanford University. Her er det godt å være! Jeg må innrømme at det gamle begrepet 'friår' er en god beskrivelse av situasjonen. Det betyr ikke at jeg ikke gjør noe, men plutselig er jeg fri for den delen av det daglige arbeidet på NTH jeg ikke er så veldig glad i.

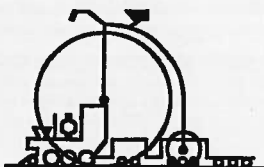
En rask oppsummering siden sist: Rundt 1984 skjønte jeg at jeg ikke kunne regne med en evigvarende strøm av forskningsmidler som tillot meg å fortsette med å produsere strålende og uvisnelige bidrag til marin teknologi. På høsten rasket jeg sammen en del artikler og rapporter og fikk karret til meg nok en dr.-grad (dr. techn. på bygningsing.avd. denne gangen). Strategien var å slå seg inn på NTH. Det lyktes, og jeg er nå professor ved Institutt for konstruksjonsteknikk (sammenslåing av statikk, stål, marin byggtknikk, bygglab og betong) på byggavd. Fagområdet er formelt marin teknologi, men egentlig er det stokastisk mekanikk (nærmere opplysninger sendes på oppfordring).

Jeg er fortsatt gift med Eli, og vi har fortsatt to gutter. I prinsippet er det jo de samme to guttene som før, men det forteller jo lite, som de fleste av dere antakelig vet like godt som jeg fra erfaring med egne unger. Vi bor fortsatt i Nedre allé (stort sett), og oppussingsprosjektet er utrolig nok nesten i havn.

Det er jo tungt å innrømme det, men det fysiske forfall har selvfølgelig satt inn for lengst. Det virkelige vannskillet i så henseende var vel antakelig i 1976 da jeg sluttet helt å pumpe jern. Siden har det nok bare gått utforbakke, men jeg er da fortsatt oppegående. Dere får anledning til å beskue restene når vi treffes under UKA til høsten. Hermed en sterk oppfordring til alle: Slutt opp om UKE-treffet, slutt å prioritere feil!

De beste hilsener,

Arvid Næss

Kjære Olav,

Tiden og tidevannet venter ikke på noen heter det, selv ikke assisterende redaktører. Nå nærmer det seg sommerferie og blekka skal i trykken, så det er vel bare å trå til.

Jobb: Siden sist har jeg skiftet jobb to ganger. Etter nesten 10 år i Computas fant jeg høsten 1983 ut at det var på tide å prøve noe nytt. Jeg begynte derfor i et firma som het Data-Ship og var der i to år. Hektisk og spennede, men egentlig ikke noe blivende sted så jeg hoppet av og begynte i Hartmark-IRAS vinteren 1986. Der har jeg vært siden som bedriftsrådgiver innen IT, noe som beviser at jeg tok feil da jeg trodde at jeg ikke kunne livberge meg mere enn 10 år med mine EDB-kunnskaper.

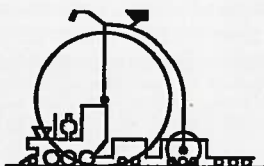
Familie: Har nettopp feiret 20 års bryllupsdag med Turid, og har ingen planer om å foreta en systemoppgradering. Noen ting blir nesten bare bedre med årene. Ungene er ikke lenger unger, med snart voksne mennesker med egne planer og liv. Ane(19) er fortiden på Island som "Tama-kjerring" og budeie på en gård ca 1 1/2 time utenfor Reykjavik. Hun satser på å komme inn på Vetrinærhøyskolen til høsten, så det ble ikke noen sivilingeniør der. Har bedre håp om at Per-Christian (16) skal ta opp slektsarven. Han er ferdig med ungdomsskolen i år så det haster forsåvidt ikke med å bestemme seg.

Privat: Hektiske og til tider lange arbeidsdager gjør at fritiden blir relativt slapp. 10 år med barn i skolekorps har imidlertid krevet en viss innsats. Ellers tilbringer jeg altfor mye tid på min Macintosh som i tillegg til å gjøre endel nytte også har tilveiebragt uanede muligheter til å kaste bort tid. Det smule økonomiske overskudd som to inntekter gir benytter vi til å reise. Årest påskeferie gikk til Island, et fasinerende og spennede land.

For ti år siden medførte forborgerligjøringa at vi flyttet til rekkehus i Bærum. Her har vi slått oss til ro, men jeg går med en lønnlig ønske om at det skal være mulig å flytte tilbake til sivilisasjonen (les Oslo) når ungdommen forlater redet. En enkel liten leilighet på et par hundre kvadratmeter er målet, slik at det blir plass til Juke-boksen, Mac-en, det elektriske toget etc.

Det skulle vel være det vesentligste. Jeg satser på en Trondheimstur høsten, og ser frem til å treffe mange andre R&Bere - til fest på Skistua og i Samfunnet, og til vennlig kappestrid på "idrettsbanen". Hva øvelser gjelder kan vi jo muligens ta opp tradisjonene fra Lerkendal (sleggekast og femtusen meter - nuvel), Det er vel bedre å satse på noe mere rolige øvelser i verdigere former. Vi har jo en god tradisjon i stikkekast, og det finnes også en rekke andre øvelser som forventes å kunne passe for eldre herrer (jeg nevner i fleng: bowling, darts, biljard, Trivial Pursuit, yatze, vri åtter etc).

Ha en velsignet sommer, allerhjerligst Einar.

Kjære [→]Olav

Å - hildrande sæle, [←]Olav har ringt! Etter et decennium uten noteringsoverføring fra Lerpe har det skjedd igjen! Jeg skjønte at Olav skjønte at jeg hadde skjønt at han ville ringe meg dersom jeg ikke svarte på hans utallige, og stadig skarpere skriftlige trakasserier. Derfor dette svar i Grev Olavs tid.

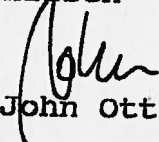
Forøvrig står alt bra til. Det meste er ved det gamle - og slik bør det vel være når man er gammel:

Samme: Kone: Astrid
 Datter: Kjersti 17 år
 Datter: Silje 14 år
 Adresse: Ovenstadvegen 41, 3420 Lierskogen
 Jobb: Norsk Hydro (Magnesium)

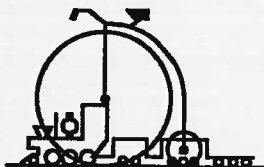
Nytt: Datter: Ingvild 7 år
 Katt: Tassen, i likhet med meg hannkjønn av eldre
 årgang. Etter at han ble kastrert holder det
 aldrende mindretall lav profil.
 Telefon: 32850939 hjemme
 22739127 jobb

Forøvrig ser jeg fram til de forespeilede skrivelser fra Olavsguttene, samt samling i Trondhem til høsten.

Hilsen

John Ottestad

P.S. [←]Olavs vektor oppførte seg som en værhone under skrivingen av denne epistel på grunn av unormalt sterk eter-vind (tildels storm i kastene). Olav er ikke å laste for dette.

Kjære R&B kolleger !

Så er tiden endelig kommet til å produsere neste episode i den ufattelig spennende thrilleren, "Mitt Liv". Deadline er nær og flyet til Tyrkia går imorgen.

Jeg har nettopp repetert forrige versjon av R&B-bladet og konstaterer at jeg faktisk kan benytte eksakt samme innledning som i 1980:

"Et desperat forsøk i 12. time på å bli delaktig i årets litterære høydepunkt."

Enkelte ting er tydeligvis uforanderlige....All honnør til redaksjonskomiteen for sin store tålmodighet. Så til saken.

Har hele tiden vært i databransjen. Fra 1979-85 i Computas. Deretter i et nytt firma med bl.a. legenden Norsk Data som hovedaksjonær. Gjennom 4-5 ND-kontrollerte selskaper har jeg siden opplevd både oppgangs- og nedgangstider, til dels en svært turbulent situasjon de siste årene der f.eks. tusenvis av kolleger har mistet jobben i en langdryg slankeprosess. Men spennende har det vært , på flere plan. "Motgang gir styrke", sier ordtaket. Det kan jeg underskrive idag.

Jeg er nå ansatt i FORMULA OpenSoft. Dette firmaet ble etablert av ND i 1991 og nylig solgt fra ND til Merkantildata som ble kåret til "Årets Databerift i 1992" og går med store overskudd, noe som sannelig ikke er vanlig i bransjen. Så "nu går alt så meget bedre", som en vis(s) mann sa.

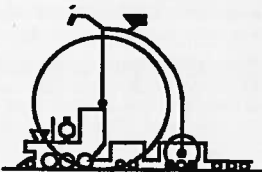
Har hatt ulike stillinger opp gjennom årene fra rent faglige til rent administrative. Har det siste året satset bevisst på å komme vekk fra det administrative og over i en mer direkte konsulentrolle. Har kunder rundt omkring i Skandinavia, dessverre relativt få her på Solkysten.

Ja, for jeg bor altså fortsatt i Bergen, med kona Britt og 2 gutter, Øystein (15) og Bjørnar (12). Det er når sønnen ikke lenger kan "låne" skoene dine, fordi de er for små, du skjønner at tiden går. Guttene er aktive i fotball og friidrett. Jeg er aktiv som sjåfør og tribunesliter, og det er moro det! Ellers har jeg prøvd meg på et aldri så lite comeback i friidrett i det siste, bare for å oppdage at de 20 årene siden R&B-tiden nok har satt sine varige spor i sener og ledd. Men den herlige lyseblå R&B-trøya som har vært mitt førstevalg ved sporadisk trim i alle disse årene, er like fin enda. Kanskje er det en sammenheng?

Til slutt: Et UKE-arrangement virker unektelig tilløkkende.

Med vennlig R&B hilsen

Rolf Pettersen

Kjære alle R & B'ere!

Som kjent kan arten homo sapiens deles i tre:

1. De som får ting til å skje.
2. De som observerer at noe skjer.
3. De som etterpå lurere på om hva som har skjedd.

Når jeg nå sitter med de to tidligere utgaver av R & B' tidende og omengs blad, slår det meg at også R & B'erne nok kan plasseres i disse kategoriene. Erik og Einar er definitivt i gruppe én, og takk for det!

Jeg har selvfølgelig med lengsel og smerte ventet på å få anledning til å vise at oppgaven gitt i siste utgave av R&B'tidende, ikke nødvendigvis måtte ødelegge juleferien for verken den ene eller andre. Det var heller ikke nødvendig med 10-12 tettskrevne A4-sider for å løse oppgaven, men mer om dette siden!

Tretten år siden forrige rapport medfører at eldstebarnet, den gang fem år med melketenner og musefletter, snart er atten, jobber aktivt i Natur & Ungdom og synes pappa'er på noen og førr skjønner lite av hva EF-debatten egentlig dreier seg om. Var det noen som tenkte tilbake til 1972??

Familien forøvrig har økt med 1 stk Marius, fyller tolv til høsten, nettopp hjemkommet fra NM i skolesjakk og ivrig fotballspiller på Vind's lilleguttlag hvor pappa får leke Drillo i fritida.

Kristian fyller fjorten til helga, spiller fotball, øver iherdig på el-gitar og har sikret seg bilett til Guns 'n Roses på Valle Hovin i sommer.

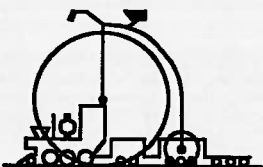
Som det framgår av ovenstående handler det mye om barn og familie. En familie med barn i denne alderen er sammenlignet med et middels stort transportfirma, ikke uten grunn.

Toril og jeg er altså fortsatt lykkelig !? gift etter snart 19 år, hvilket i følge noen av hennes kollegaer gjør oss verneverdige, utstopping er foreslått! Vi trives godt her i Mjøsbyen hvor det forøvrig skal være et enkelt lite idrettsarrangement til vinteren, jeg sier ikke mer.

Jobbsituasjonen er noe endret, jeg jobber fortsatt i skoleverket, men har forlatt kateteret for noen år siden og ble for snart et halvt år siden ansatt som skolesjef i Gjøvik.

Alderstilleggene har nok først og fremst en tendens til å legge seg rundt midjen og selv joggeturer i ny og ne klarer ikke å skjule at man har passert førti, med andre ord den alderen hvor man begynner å lese annonser for midler mot hemorrider, forstoppelse og håravfall - og oppdager at disse midlene ikke virker likevel!

Aasbjørn

Kjære R&B-venner!

Takk til komiteen for initiativet. Det må noen ildsjeler til for å få satt slike prosjekter ut i livet.

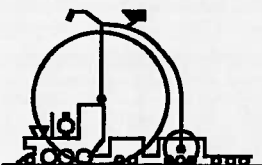
Jeg har litt vanskelig for helt å fatte at forrige informasjonsutveksling allerede er blitt 13 år gammel. (Orden i personlige arkiver har ikke forbedret seg nevneverdig.) Muligens skyldes det at mine viktigste personlige data er uendret, samme gamle kona, Marianne, fortsatt bare den ene sønnen, Bertil (20 år nå), samme arbeidsgiver, Statoil og samme bopel i Stavanger.

Men dette betyr slett ikke at arbeidsdagen har vært ensformig i mellomtiden. Den gang var det forsikring som var ansvarsområdet mitt, en oppgave som kulminerte med opprettelsen av Statoil Forsikring a.s. Jeg vil se den som kan vise til en mer gullkantet investering. (Lytt til sjølskryt!) I 1985 overtok jeg ansvaret for Statoils finansvirksomhet. Det ble sju spennende år med verdens mest skarpskodde bankfolk. Ettersom så mye av Statoils virksomhet måtte lånefinansieres, ble det mange låneavtaler, og store beløp ble hanket inn world wide. I ettertid vil jeg si at den økte forståelsen for finansvesenets rolle som smøremiddel i verdensøkonomien (ikke bland inn Mannesmann nå igjen!) er den viktigste ballasten fra denne tiden. Dessuten hadde jeg spesiell glede av å gjøre mye business med japanere; de er et fascinerende folkeferd.

I Statoil praktiseres i utstrakt grad rotasjon av ledere. Hvis man selv har sterke preferanser for spesielle områder, øker sannsynligheten for å påvirke sin egen karriereretning. Jeg mente at hvis jeg kunne sjefe over handel med valuta og verdipapirer, burde jeg ikke være helt ubrukelig til å selge olje og bensin heller. Derfor har jeg fra sommeren 1992 ledet Statoils bulk salg og handel med raffinerte produkter. Et veldig spennende og levende område som får de perfekte finansmarkedene til å fortone seg som en A4-verden. Produktmarkedene er i langt større grad uforutsigbare og den økonomiske risikoen er derfor vanskeligere å vurdere. I tillegg kompliseres bildet ved ulike spesifikasjoner i ulike land og kompleksiteten m.h.t. frakt- og shippinglogistikk. Men endelig kan man kanskje si at jeg får litt konkret nytte av NTH-skolen, selv om jeg nok må innrømme at organisk kjemi ikke var mitt favoritttema den gangen. Ellers setter jeg stor pris på jobbens internasjonale perspektiv; produkthandelen skjer i London, Connecticut og Singapore, foruten naturligvis i Stavanger.

Som R&B'er var det en spesiell opplevelse i 1991 å få oppleve det absolutte nirvana. Endelig lot det seg gjøre å få lagt inn et besøk til puben Railway and Bicycle i Seven Oaks i Kent. En minneverdig begivenhet selv om jeg må innrømme at puben neppe så ut til å figurere øverst på de britiske pubenes rankinglister. Men det var vel knapt noen grunn til å være overrasket over at den lå klin inntil jernbanen!

Gunnar

MEDDELELSE FRA TYHOLT ALLE, MAI 1993

Purre-/trusselskriv forfattet på vår nasjonaldag bør antakelig tas seriøst, så derfor ber jeg redaksjonskomiteen motta denne meddelelse til vol 3 av Railway and Bicycle Tidende og Omegns blad. I tråd med tidens krav til effektivitet og lettfattelige titler burde vi kanskje endre navn på på bladet til passende 4-bokstavs forkortelse som ikke betyr noe, men som klinger bra.

Jeg er fremdeles gift med samme familie bestående av kone og to sønner på hhv 12 og 15. Jeg bor på Tyholt, to steinkast fra Per Teigen og fire fra Arne Venstad.

Jeg jobber fremdeles i SINTEF innen material- og produksjonsteknologi, spesielt rettet mot lettmetaller og plast, og har i perioder vært henholdsvis gruppeleder, avdelingsleder og seksjonsleder med tilvirkningsprosesser som spesielt arbeidsområde. Vi samarbeider med store deler av norsk materialproduserende industri og verkstedindustri. Området synes å ha hatt en viss tiltrekning på R&B'ere og bl.a er d'herrer Ottestad og Øberg observert i vårt nedslagsfelt. Som en kuriositet skal også nevnes en ferd langs Lisboaas gater under en nattsvart førjulshimmel i selskap med R&B's frafalne operasanger på jakt etter en "fado"-restaurant. Vi fant den aldri, men morro var det lell.

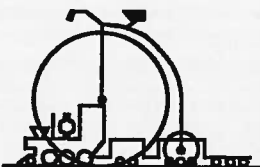
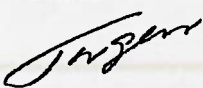
Ettersom årene går, håret gråner og senilitetsanklagene øker fra den yngre garde, er det vel bare å innse at man nok har grodd fast i Trondheim og Gløshaugmiljøet.

Fritida: Hus fra 1939, m.a.o. en uendelig rekke av små og store oppussingsprosjekter. Sommerens tema: Vasking, skraping og maling av 300 kvadratmeter vegg. Noen som er motivert for en dugnadsinnsats? Ellers: Hytte ved Aursunden, 15 km fra Røros. Fotturer, kano og fiske om sommeren, ski om vinteren. Begynte med alpint for 2-3 år siden og har overlevd så langt.

Vi reiser en del, fortrinnsvis med bil, telt og hotellkuponger, men også som pakketurister til Middelhavet. Leiebil er isåfall obligatorisk for å komme bort fra stranda. Vi har etterhvert fått med oss det meste av Europa. Sist sommer gikk turen til Irland. Etter at vi bodde i England en periode midt på åtti-tallet har det blitt mange reiser til England, Skottland og spesielt Wales.

Nok for denne gang. Håper vi sees til høsten. Hvis ikke, stiller jeg opp med ny meddelelse til 50-års-jubileet (optimisten).

Hilsen

Per Teigen

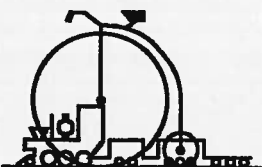
Kjære (ex-)R&B'ere.

De tørre fakta om meg selv er som følger:

Jeg er blitt 20 år eldre, er lettere falmet og har vært sammenhengende gift de siste 14 årene. Forøvrig har jeg tre kjekke barn i alderen to til tolv år (to gutter og en pike).

Siden 1985 har jeg arbeidet med marin teknologi (hydrodynamikk) ved Statoils forskningsavdeling i Trondheim. Statoil har på mange måter vært en privilegert arbeidsplass i disse årene, selv om fagfeltet marin hydrodynamikk merkelig nok (!) ikke hører til blant de høyest prioriterte innen selskapet. Uansett har det, takket være velvillig sponsing og moderne datateknologi, funnet sted en rivende *faglig* utvikling på dette området som det har vært både interessant og arbeidskrevende å følge med på. (Undertegnede erkjenner å ha spilt en relativt beskjeden rolle i denne prosessen.)

Min livssituasjon forøvrig er lite oppsiktsvekkende. Jeg lever stort sett et rolig familieliv, med løping (NB! jevn (svakt avtrappende?) aktivitet de siste tyve årene, (for all del) ingen "gammelmannskrampe"), friluftsliv og (tro det eller ei) *matematikk* som de fremste "hobbies".

Hr. Redacteur!

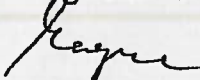
Jeg viser til Deres gjentatte oppfordringer. Deres henvisning til "trønder uten bart", hr. redacteur, har gjort et dypt og varig inntrykk og bidro sterkt til å drive meg til endelig handling. Dette er min summariske beretning:

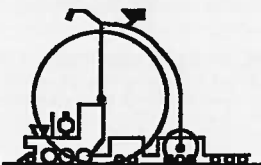
Etter en heller omflakkende tilværelse har vi nå landet permanent i Asker (Borgen for de lokalkjente). Her trives vi riktig bra og har ingen planer om å flytte. Familien består av Bjørg, Hilde (17) og Magnus (13) samt undertegnede. Slik som sikkert mange andre R&Bere, observerer jeg med forskrekkelse at de små er blitt store. De er litt snillere enn jeg har fortjent, selv om vi har våre skjærmyslinger vi og. Uansett, håret blir gråere etterhvert (ligger i slekta) og vekta er godt gjemt langt inn under badeskapet. Den som har en datter på 17 trenger ikke badevekt.

Jeg prøver fortsatt å jogge rimelig regelmessig, selv om det er vanskelig å kombinere med mye reising. Turorientering har vi tatt opp igjen og det kan anbefales for den som ikke har prøvd. Hage har vi også, og dette er blitt litt av en hobby, delvis av fri vilje, delvis av nødvendighet - her var stort sett bare leire og stein da vi flyttet inn.

Jada, jeg er fortsatt i DN Veritas. Siden siste utgave av R&B T&OB har jeg tilbrakt 3 nye år i Houston. Der var jeg leder for et lite konsulentfirma i DNV. Jeg kom tilbake tidlig i 92, og har nå ansvaret for noe vi kaller DNV Technica Norge. Vi er tilsammen ca. 80 personer og driver med risiko- og pålitelighetsanalyse, strømningsanalyser og prosessvurderinger. Laboratorium har vi også. Det går fortsatt mye i offshore her, men med god hjelp fra bl.a. den ikke ukjente Terje Andersen, har vi etterhvert fått fotfeste også på land. Så derfor - hvis noen skulle ha problemer med produksjonsanlegg som stanser for ofte, angstfornemmelser på grunn av farlige plattformer, fabrikker, bygninger eller transporter, eller kanskje en liten strupeventil som skal testes - er det bare å ringe.

Jeg hilser til alle R&Bere!

Magne

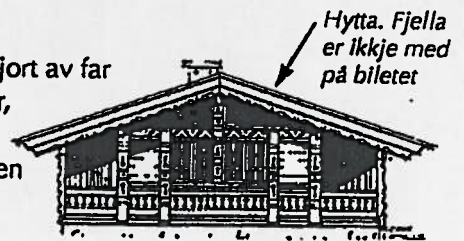
Eg takkar for oppmodinga om å fortelje kva eg har gjort dei siste 10 åra på ei A4-side. Det første som slo meg, var "korleis kan eg klare det på berre ei A4-side". Etter å ha tenkt meg om ei stund, vart dette spørsmålet endra til: "korleis kan eg fylle ei heil A4-side med ting om meg som andre er interesserte i å lese?"

Kva har eg så gjort? Dette spørsmålet får meg med ein gong til å slå ned på første fenomen: eg hugsar enno dårlegare før. Eg traff ein (lat oss halde han anonym) R&B-er på eit møte. Det var han som kjente meg igjen, og eg var svært flau over mitt dårlege minne (kanskje det var den grå dressen og slipset?). Men heldigvis fekk eg motet igjen medan vi stod og venta på drosje. Eg spurde om han skulle heim igjen. Han såg opp og sa: "Unnskyld - har vi blitt introdusert?". Eg levde på det i fleire dagar. Takkl

Man lat oss kome med nokre stikkord om meg dei siste ti åra:

- Eg har vore to år i Mosambik, og gjort livet lysare for mange (eg arbeidde i elektrisitetsforsyninga). Fint land, og vi fekk mange venner. Mellom anna måtte vi lære Portugisisk for å dra dit, og i sommar fann eg ut at spanjolane forstod meg. Dei forstod meg til og med betre enn eg forstod dei – dei hadde litt problem med uttalen.

- Eg har bygd hytte på fjellet. Mesteparten av arbeidet vart gjort av far min, riktignok, men eg var med som organisator, handtlangar, pakkesel og betalar av rekningar. Den er no ferdig, og vi (kona mi Marie frå Hong Kong og eg) set svært stor pris på den (i begge meiningar av ordet).

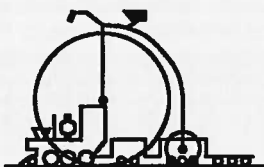
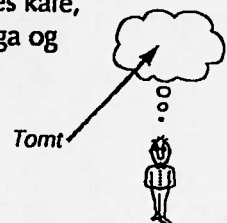
- Går alt som det skal, vil eg ha A-sertifikat for fly når de les dette. Eg kan anbefale det for alle som byrjar bekymre seg over stagnasjon i dei grå cellene.

- Eg arbeider på oppdragsavdelinga på Edb-senteret ved Universitetet i Bergen. Det vi gjer for å gjere verda til ein betre stad, er å utvikle program for universitet, skolar og næringsliv. Vi meiner sjølve (sjølvstøtt) at vi gjer det einaste rette ved å konsentrere oss om brukargrensesnitt. All utvikling er for vindaugsbaserte system (Macintosh og Windows), enten sjølvstøande, multibrukar eller klient-server (SQL mot til dømes Oracle eller Sybase). I tillegg til at vi er nøgde med oss sjølve, har vi heldigvis eit par kundar som har skrytt også.

- Lat meg få ta med det som Marie (har de fylgt med, veit de alt at det er kona mi) har byrja i mat-business i Bergen. Ho har idag to butikkar for ferdigmat, to skolekantiner og ein kafé, alle under namnet "Maries Kjøkken". Eg tek dette med fordi eg brukar mykje av den tida eg ikkje er på arbeid på den gesjeften. Er de i, eller kjem de til Bergen, så stikk innom Nordnes kafé, Nordnes Bydelshus, Klosteret 1 (på vegen til akvariet). Der får de god heimelaga og rimeleg mat.

Eg kan godt tenkje meg ein flytur til Trondheim for ei samkome.

Og no var det tomt...

Tiden går, R&BT&OB består. Forventningen om livstegn fra broderskapet gjør at jeg iler til min PC. Sterkt sagt, etter-
som det er relativt behagelig å sitte i Stresslessen (rester
etter sen-68er kultur) med den lille du vet på fanget og en
Lysholmer ved min side.

Livet farer godt med meg, matchvekta har økt noe de siste
årene. Sivilstaus er endret til samboer, noe som medfører en
del god mat og diverse annen kos. Angående det private, så er
listen over avkom den samme som for 10 år siden. Guttungen er
forresten elev ved NTH-skolen. Pussig hvor tiden går. Sambo'n
heter Anne og lager årsregnskap etc. hos samme arbeidsgiver
som meg.

Jeg stabler også tall i høyden og bredden. Hos oss i Norske
Skog har vi kommet etter i organisasjonsmotene, og har nå noe
som heter Business Areas. Jeg er ansvarlig for økonomi-
funksjonen i det området som heter Papir, og her er det
fryktelig mange siffer i tallet når vi legger sammen salget.
Papir utgjør ca. 2/3 av omsetningen i selskapet. Det påstås av
folk som kjenner meg at jeg kan høres litt sarkastisk ut når
jeg erter økonomene med at det finnes enkelte andre gode
bakgrunner for økonomijobber enn å ha gjennomført
handelsskolene NHH/BI.

Oppgavene er faktisk både mange og interessante, selv om det
medfører noe nomadeliv. Arkiv og hovedbase på Skogn, andre-
kontor på Lysaker, sjefen i Halden, produksjonssteder både her
og både der, samt salgskontorer litt spredt utenom nasjonens
grenser gjør at det blir lagt igjen litt tid i trange flyseter
mm.

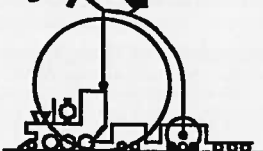
Det er selvsagt relevant å spørre hvordan det går med Meningen
Med Livet i denne kapitalens forpost. Desverre er jeg like
langt fra svaret nå som før. Personlig Kapitalist og erke-
konservativ har jeg imidlertid ikke rukket å bli, og med min
bakgrunn som urban-agrar, bosatt i et Nei til EF-distrikt,
burde det drøye litt før ovenfor nevnte tilstander inntreffer.
Boligen er ny-gammal, et helrenovert, påbygd 50-talls hus hvor
det meste er gjort uten leid hjelp i løpet av de siste ti åra.
(Badstua gjenstår, den falt utenom femårsplanen, og ettersom
den typen styring er gått av moten satser jeg på at impuls-
metoden vil tre i kraft.) Fordelen med denne angrepsmåten til
boligmarkedet er at tomtene på den tiden var så store at man
kan følge hjembygdens skikk med å slå lens ute uten at naboen
sjenerer seg av den grunn. Omegnen muliggjør gode livskvali-
teter, og jeg føler ikke noe savn av storbyen.

P.S. (etter et diskret hint fra redacteuken) Det ovenstående
ble gjenfunnet i et lite hjørne av PC-ens harddisk. Jeg håper
det er tilstrekkelig til å bli delaktig i et eksemplar av
kommende R&BT&OB. Håper det ikke kommer på svensk papir.

Hilsen

Kjetil Vatn

Kjære R&B'er!

Hvem ønsker vel å utsette seg for Erik og Einars grusomme og infame hets? Nei det er nok best å prøve og kapre en ledig Mac i huset og klapre ned noen linjer.

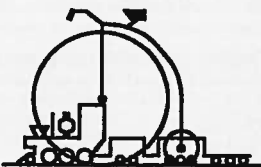
Jeg residerer altså i en beskjeden patrisier-villa på øvre/bortre Singsaker sammen med min kone Marit, som er arkitekt, og Jon Marius (9) og Guri (7) samt Pippi. Sistnevnte vedkjenner jeg meg ikke farskapet til - det er en blå undulat.

Vi bor for øvrig bare et par steinkast fra Per (Teigen) og Torgeir (Svinning). Nå er jo vi på øvre/bortre Singsaker relativt dannede mennesker, og driver ikke så mye med steinkasting. Det hender imidlertid jeg støter på Per under aftenspromenaden på Kuhaugen.

Jeg arbeider fortsatt på samme sted som forrige gang jeg rapporterte. Vi har riktignok gjennomgått en fusjon og et par navneskifter siden sist, fra RUNIT-F gjennom ELAB-RUNIT til dagens SINTEF DELAB. Seksten år på samme arbeidsplass viser vel hvor håpløst akterutseilt jeg er som japp betraktet! Som SINTEF ansatt har jeg altså de siste to årene vært fotsoldat for vår forrige styreformann, nemlig John Ove Ottestad. Hvem skulle trodd det om gode gamle «Ottis», han så da bestandig så snill ut! Det er mulig jeg har misforstått de opprinnelige intensjonene bak R&B, men jeg har faktisk gjort en innsats for fremme av sykkelens som transportmiddel. Jeg regner meg som pioner i Trondheim på å ta i bruk sykkeltilhenger for transport av barn til og fra barnehage! Som sagt, fritidsproblemene forsvant i 1984, og dukker vel ikke opp igjen i nærmeste framtid. Likevel har jeg faktisk presset inn en original hobby, nemlig programmering på loftet. Så hvis noen er interessert i å kartlegge sine aner/slektinger og samtidig har en Macintosh, må de gjerne kontakte meg. Jeg har nemlig laget verdens beste slektsforskningsprogram! (Det var snik-reklamen.)

Åndfull hilsen

Arne Venstad

Kjære gamle venner!

Jeg gleder meg alt nå til mimrende bla'ing i 3. utgave av Railway & Bicycle Tidende og Omegn Blad. Det er bra at vi har initiativrik ungdom som Erik og Einar blant oss. Hvordan skulle det ellers gått med vår ærede forening og dens tidsskrift? Hørte jeg noe om ærdsmedlemmer? Korker som smeller og vakre kvinner som gratulerer? I Trondheim? Men hvor er komitéen - formannen?

Selv føler jeg meg ikke akkurat som en ungdom lenger. Ryggen knirker - det er slappe muskler som innimellom ikke makter å holde sammen stabelen av virvler der bak. Sikkert idrettsskade - eller mangel på idrett!

Som 40-åring fikk jeg pollen-virus. Jeg hater nasjonal-bjørka. Rød i øya, hvit om nebbet og blå på tunga står jeg hver 17. mai og synger om den vakre bjørka bort i heien. Det er litt stas likevel, med lille Martin, 5 år, på skuldrene. Vi bor på Nordstrand i Oslo. Det var det nærmeste jeg kom Nordland på disse breddegrader. Alle naboene har bjørketrær.

Martin ja - jeg kom litt seint i gang med småtasser. Et par år etter forrige utgivelse ble jeg igjen å regne som ungar. Det var en udramatisk splitt av et barnløst ekteskap. Nå lever jeg sammen med Anne. Hun er lærer i barneskolen. Vi har fått Martin som har ett år igjen i barnehage.

Jeg jobbet i mange år i EB-Telecom i Asker, og havnet i 1987 som fabrikk sjef for Industrikomponenter, en bedrift EB hadde på Lørenskog. Mandatet var å snu tap til lønnsomhet. Like etter vedtok Almskog å nedlegge. Alle ble sagt opp. De ansatte kjøpte virksomheten for å forsøke videre drift mot nye markeder. Jeg valgte å bli med som leder av dette selskapet, som har det klingende navnet IKOM-gruppen. Vi startet med et 80-talls medarbeidere i produksjonsenhetene IMEK og IPLAST. Alle var medeiere.

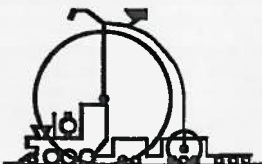
Vi har nettopp feiret 5-årsjubileum og eier fortsatt butikken selv. I disse nedgangstider er vi stolte av det. Det siste halve året har vi ansatt 50 nye medarbeidere i IPLAST. Det dreier seg støping og foredling av plastkapslinger til Hot Line mobiltelefoner for Ericsson's fabrikker i Sverige, England og USA.

Industrien er ikke stedet å bli rik i en fei på, men som bedriftsleder får en spilt på alle strengene en har på fela si - også understrengene. Det kan til tider være ensomt å bære ansvaret, men å skape en bedrift med en kultur for 90-åra er en utfordring som også gir mye tilbake.

Fotballen må jeg ikke glemme. Å løpe etter lærkula er min store lidenskap enda - men det går treigere!

Jeg gleder meg til å se dere alle til høsten!

Hilsen fra Lars

O store Ölav!

- läget! Hyfsad?

Her sitter jeg og skriver uten tilgang til ett enda jäovla norskt ä. Ikke SÅ lenge siden sist, forresten. Skrev så vidt jeg husker et meget stærkt og eminent og klarsynt brev, som også skulle publiseres i R&B. Hva skjedde?

Den gang var det tid for oppbrudd. Det er det fortsatt.

Mens alle andre flytter sammen uten å være gift, har vi gjort motsatt. Bodd separert i 3 år, uten å bli skilt. På denne måten fortsatt på talefot, rett som det er. Barna har blitt store, Jorunn har lagt Elisabeth til sitt navn, er 21 og fortsatt meget kritisk til livet, i ferd med å skrape sammen til en komplett artium. Pål har fått det tøft etter at puberteten satte inn for fullt. Det krever sitt. Felles familieferier og avlastning så langt det går. Pus har blitt 12 og svært sur, unntatt når hun er gravid.

Og så meg. På Skjchäbnens store hav, fortsatt flytende, fortsatt like forundret over hvorfor og hvorhen. Som nå, f.eks. Hva gjør jeg her?

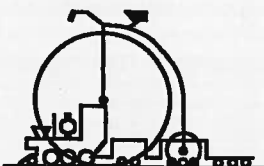
Etter å ha passert 40 (hårfint; snill list) og 20 år som forskningsnomade fra prosjekt til prosjekt ble spørsmålet akutt: Hva skal man bli når man blir stor? Så snublet jeg i et professorat som ingen ville ha. Så fikk jeg det, som skråstrek utdanningsstip. Må være snill gutt i tre år. Siden kan jeg gjøre hva jeg vil. Miljöbioteknologi heter det. Hva det betyr, prøver jeg å finne ut nå. Derfor ett års forskningsopphold her i utlegd, midt i flateste Skaoune. Biologisk vannrensing. Sen galler det att ympa rätt och kolla baggarna som käker upp schiten. Fra fysiker til mikrobiologi. Oj.

Som du forstår, er språket ikke noe problem, dvs. jeg forstår dem, men dom intj mej. Så nå studerer jeg Tage Danielssons "Struntpratets fysiologi och grammatik" med stort utbytte. Ellers er alt med schit- foran adjektiv. Kan man sette uttav helvete bak, er det verb. Og substantiv slutter på -jävul eller -fan. Sen, nu skriver jag uttav helvete på datorfan. Schitsnyggt, va?

Ta gjerne kontakt, alle som vil / tör / kan! Pröv noen av stedene angitt nedenfor.

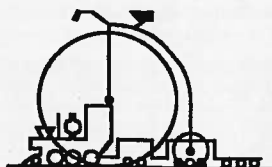
Hilsen

Kjetill Ö., uten fast bopel:

Under denne overskriften vil vi i årene som kommer nevne medlemmer av Railway & Bicycle som utmerker seg i det offentlige liv. Redaktørene har denne gang startet en ytterst usystematisk gjennomgang av temaet, og samlingen som følger stemmer derfor dårlig med i hvilken grad vi har dominert samfunnslivet de siste år. Det har ikke unngått medlemmenes oppmerksomhet at både Lars Ø. og John O. har yppet seg på TV-skjermen. Neste gang sender vi kanskje en CD/Video-versjon.

Vedlagte innslag skriver seg fra Kjell Aukrust's siste bok, et klipp fra et obskurt blad nordfra, samt det enda mer obskure Sunnhordaland, der T. And har utmerket seg med villfarelser. Vi gratulerer!

Vil laga «mulighetsanalyse» for jernbane

§ TOR RESSER

Bruer Scandiaconsult, rådgjevarar i samfunnsplanlegging, vil laga «mulighetsanalyse» for jernbane mellom Bergen og Stavanger, over Stord; omtala i Sunnhordland for ei tid attende. Bruer tok i desember kontakt med NSB for å få selskapet interessert i ein slik analyse, men framlegget vart avvist. Difor tek Bruer kontakt med Stord kommune, og Haugesund og Karmøy kommunar for å få dei interessert.

NSB såg ikkje prosjektet som aktuelt og det var ikkje midlar til planlegging tilgjengeleg i NSB-systemet. Skal analysen gjerast, må andre interesserte vera oppdragsgevar. Difor er mellom andre Stord kommune kontakta. Er kommunen interessert, er Bruer viljug til å gjera arbeidet. Det vil i tilfelle kosta 80.000 kroner og kunna gjerast på eit par månader. Analysen vert laga i målestokk 1:50.000, det vil verta nytta sjøkart for å henta inn

djupner og elles undersøkingar vegkontoret har nytta. Resultatet av analysen vil gjera det klart om det er aktuelt å vurdere anlegget vidare.

Ordførar Magne Rommetveit i Stord har sendt saka over til næringsjefen til uttale. Personleg ser ikkje Rommetveit noko poeng i ein slik analyse for å få lyntog over Stord.

— Frå mitt syn verkar det umogeleg med ein jernbane som skissert. Korleis i all verda skal me kryssa fjordane? Tunnelar kjenner me, men bruar som kan øydeleggja for industrien, vil me ikkje ha, slår ordførar Magne Rommetveit fast.

— Skulle det gå fleire tog er det berre å ringja, legg han til.

Idemakar til jernbanen, Terje Andersen, er til dagleg tilsett i Det norske Veritas sitt hovudkontor i Bærum der han arbeider med trygging- og risikoanalyse. Han er interessert i jernbane og samferdsleplanlegging, difor idéen om jernbane mellom Bergen og Stavanger.

Faksimile av oppslaget i Sunnhordland, der planane om ein jernbane frå Bergen over Stord til Stavanger vart presentert.

— Ærlig tala, er dette alvorleg meint?

Ja, stadfester Andersen, og han meiner idéen er betre enn å byggja ein Nord-Noregbane, slik

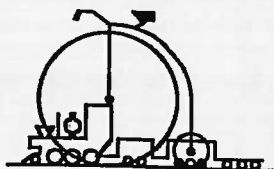
NSB legg planar for. Han grunn-gjev det med at denne delen av landet, mellom Bergen og Stavanger, har stor folkesetnad og generelt dårlege kommunikasjo-

nar. Fly og snøggåtar er dyre å reisa med. Til liks med ferjene er dei òg store ureinarar, då dei produserer skadelege gassar som verkar på drivhuseffekten.

— Ser me samfunnsøkonomisk på dette, er det rett å byggja jernbane, meiner han

«Mulighetsanalysen» det vert bede om pengar til, vil gjera det klart om det er teknisk mogeleg å byggja ein jernbane slik Andersen skisserer. Han har gjort sitt utspel for å freista få interesse for prosjektet, men vedgår Boknafjorden kan vera den store boygen. Han har kasta fram idéen, men det må vera interessa lokalt som er avgjerande for om banen vert bygt.

— Kjem banen vert det ei ny tid innan samfredsja på denne delen av kysten. 45 minuttar reisetid for ein rimeleg penge til Stavanger frå Stord kan verta realiteten. Banen kan verta den mest trafikkerte i Noreg, det er pengane verdt å få utgreidd om det teknisk er mogeleg å byggja banen, meiner Terje Andersen.

Ingeniør valgte sangen

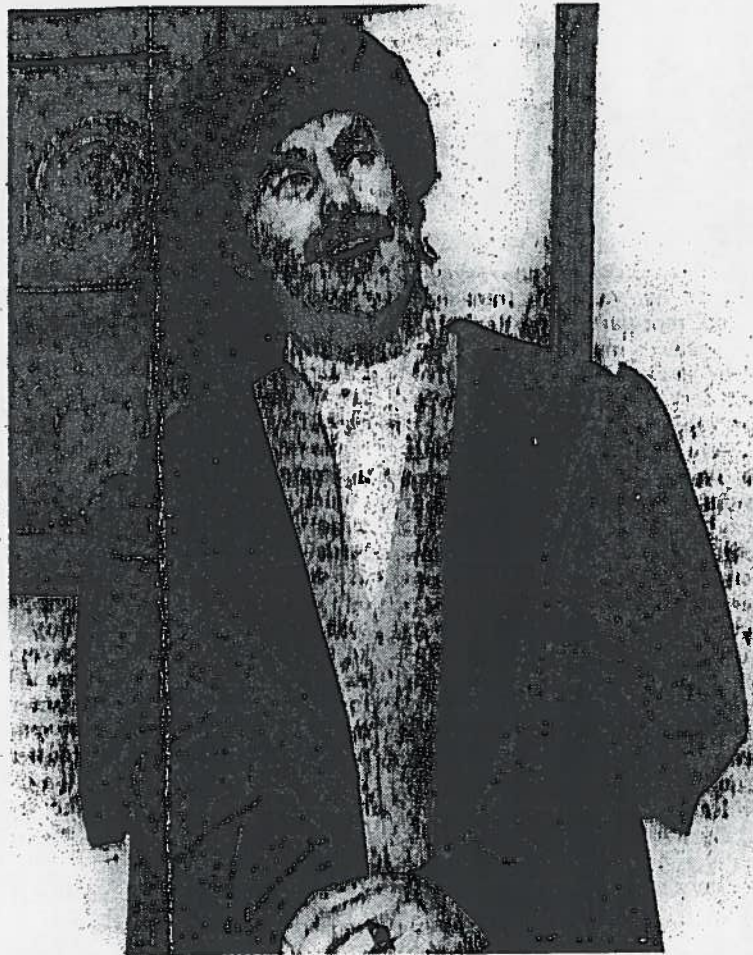
Og nå begynner forhåndssalget på årets opera

I morgen, onsdag starter forhåndssalget til de tre operaforestillingene som skal spilles i Narvik med premiere 19. mars. Lokale arrangører satser alt på at man skal klare å selge alle tre forestillingene.

De lokale arrangører tar betydelige økonomiske løft for å få istand forestillingen «De lystige koner i Windsor» av H. S. Mosenthal etter Shakespeares komedie. Narvik Byorkester må forsterkes med en rekke musikere utenfra, bl.a. får man to fløttister fra operaorkestret i Oslo, en fra Drammen og en fra Skiën i tillegg, dessuten medvirkning av landsdelsmusikerne i Nord-Norge.

Sangsolistene er også på plass i Narvik denne uken og begynner da prøvene sammen med kor og orkester, og onsdag om en uke er det stor premiere i Narvik. Forestillingen skal også spilles i Heggelia. Forhåndssalget skal foregå på Turistkontoret, og arrangørene håper at folk trofast slutter opp om forestillingen slik at man etter mange forberedelser og mye arbeid ikke skal gå dukken rent økonomisk. «De lystige koner» er som tittelen sier nokså lystig, dette er ingen gravalvorlig og dyster opera, tvertimot.

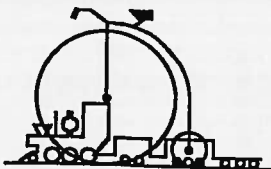
I dag presenterer vi enda en av sangsolistene John Brungot som er født i 1949 på Ørsta. Han er egentlig sivilingeniør med eksamen fra NTH våren 1973, men to år senere tok han musikk grunnfag ved Universitetet i Trondheim, og våren 1979 tok han eksamen ved Statens Operaskole.

John Brungot

Han har drevet sangstudier med Filip Hofstad og Norunn Illevold Giske i Trondheim, Kim Borg i Salzburg og Helge Birkeland i Oslo. Sommeren 1978 vant han en internasjonal sangkonkurranse i

Wales og var samme høst solist ved Filharmonisk Selskaps Orkestrets konsert for «Nye talenter». Han har også gitt solistkonsert i radio, og neste oppgave blir operascenen i Narvik.

HONNØR TIL DR. FELGEN

Universitetet i Trondheim/
Norges Tekniske Høgskole
har kreert sykkelreparatør
Reodor Felgen til dr. techn.
(*doctor technicae*) – og gitt
ham første plass under den
hederlige omtale i høgskolens
årsskrift (side 1090), der også
andre fremstående krefter in-
nenfor de tekniske vitenska-
per trekkes fram – *på engelsk!*

I et brev fra NTH til Flåkly-
pa heter det:

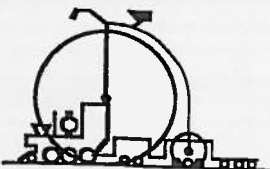

Herr redaktør

Vi ber Dem om hjelp til
alminnelig formidling av den-
ne honnør. Det gjør vi i for-
vissning om at det vil glede
den gamle å se at det gror i
hans fotspor.

Vi håper at vårt lille bidrag
finnes verdig som positivt tel-
lende for utbredelse av dr.
Felgens allerede sterke inter-
nasjonale anerkjennelse.
Vennligst overbring våre var-
me og vitenskapelige hilsener.

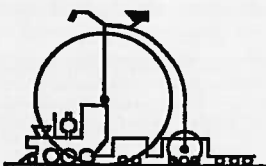
Kjetill Østgaard
Kjetill Østgaard
Dr. ing.

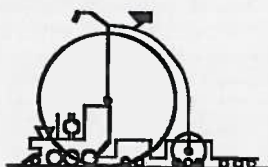
ADRESSELISTE

RAILWAY & BICYCLE

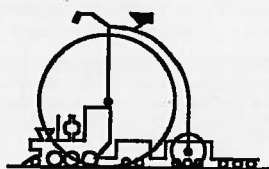
<u>Navn</u>	<u>Hjemmeadresse</u>	<u>Arbeidssted</u>
Terje Andersen	Ullern Alle 119 0381 Oslo 22 52 41 55	Det norske Veritas Veritasveien 1 1322 Høvik
Ulf J. A. Bohman	Kirkelia 12 1370 Asker 66 78 38 20	
Arild Botne	Arild døde dessverre for et par år siden.	
Erik Boye	Kvernveien 7B 0383 Oslo 22 50 21 94	Inst. for Kreftforsk. Radiumhospitalet 0310 Oslo
Johannes Bremer	Skavlans vei 12G 7022 Trondheim 07 552753	Inst. for fysikk NTH
John I. Brungot	Jørgen Berners vei 2 1450 Nesoddtangen 66 91 30 58	Grafisk Institutt Oslo
Tore Bye	Klæbuveien 50 7030 Trondheim 07 931024	Yrkesmedisinsk Avd. Sentralsykehuset 7000 Trondheim
Erik Dahl	Skjetnemarkveien 70 7081 Trondheim 07 885835	Televerket Midt-Norge 7005 Trondheim
Peer Dalberg	Ullern Alle 77 0381 Oslo 22 52 45 12	Robit a/s Oslo
Magnar Dalland	Fingzies Plave EH 68 AW Edinburgh Scotland 095 44 31555 5881	

<u>Navn</u>	<u>Hjemmeadresse</u>	<u>Arbeidssted</u>
Guttorm Endrestøl	Prost Petersens vei 77 2020 Skedsmokorset 63 87 42 42	
Leif R. Forsth	Oddvar Solbergs vei 170 0973 Oslo 22 10 74 44	Origo Forlag Ammerudgrenda 197 Oslo
Even Førland	Frafjordgate 11 4300 Sandnes 04 661117	Restek Statoil Stavanger
Håkon Helland	Gabr. Tischendorfsv. 5031 Laksevåg 05 34 39 30	Formula OpenSoft A.S. Conrad Mohrs vei 1 5032 Minde
Svein E. Hjelmtvedt	Konglefare 9 3500 Hønefoss 067 23393	
Wiggo H. Holm	10 St. Mary's Road Wimbledon London SW19 7BW 095 44 81946 6696	Phillips Petroleum London
Atle Honne	Dragonstien 16A 1062 Oslo 22 49 39 46	
Steinar Huse	Åmothellinga 4F 2008 Fjerdingby 06 83 94 10	Forsvarskommando Nord-Norge Reitan
Peter Klaveness	4600 Minnesota Ave Fair Oaks, CA 95628 095-1-916-966-8251	
Øystein Larsen	Vetlandsveien 8 0671 Oslo 22 26 65 09	Dagbladet Oslo
Dagfinn Løvhaug	Middelthungsgate 14 0368 Oslo 22 55 05 31	Nycomed Bioreg Gaustadalleen 21 0371 Oslo

<u>Navn</u>	<u>Hjemmeadresse</u>	<u>Arbeidssted</u>
Arvid Næss	Nedre Alle 5 7016 Trondheim 07 511180	Inst. for Konstr.teknikk NTH
Einar Nødtvedt	Skogtunet 12 1320 Stabekk 67 12 12 46	Hartmark-Iras A/S Fornebuveien 31 1324 Lysaker
Jacob A. Nøtthellen	Fredensborgveien 35 0177 Oslo 22 20 16 36	Rikshospitalet
John O. Ottestad	Ovenstadveien 3420 Lierskogen 03 850939	Norsk Hydro Oslo
Rolf N. Pettersen	Kolåshøyden 72 5091 Flaktveit 05 183409	Formula OpenSoft A.S. Conrad Mohrs vei 1 5032 Minde
Aasbjørn Pålshaugen	Rognstien 48 2800 Gjøvik 061 77175	
Jo Sandbu	Nordjordet 1 1343 Eiksmarka 67 14 38 40	Rhone-Poulenc
Gunnar Sletvold	Lektor Mosgrens gt. 33 4022 Stavanger 04 559272	Statoil Stavanger
Morten A. Smeby	Kløverveien 4 2100 Skarnes 066 62305	Aker Sykehus Oslo
Per E. Sundby	Guttorms gate 10 7030 Trondheim 07 516829	
Torgeir Svinning	Tyholt Alle 3 7015 Trondheim 07 510448	

<u>Navn</u>	<u>Hjemmeadresse</u>	<u>Arbeidssted</u>
Per S. Teigen	Tyholtveien 56 7015 Trondheim 07 531476	Statoils Forskningscenter Postuttak 7004 Trondheim
Magne Tørhaug	Tyrihansveien 8B 1374 Borgen 66 90 58 11	Det norske Veritas Veritasveien 1 1322 Høvik
Erik Valevatn	Bønnesskogen 330 5062 Bønes 05 12 39 44	EDB-senteret HIB 5020 Bergen
Kjetil Vatn	Okkenhaugveien 21 7600 Levanger 076 81361	Norske Skog
Arne T. Venstad	Asbjørnsensgate 10 7015 Trondheim 07 524035	
Lars Øberg	Bakkerudveien 23 1152 Oslo 22 74 42 43	IKOM-gruppen Lørenskog
Kjetill Østgaard	Utleirveien 37A 7033 Trondheim 07 943444	Inst. for bioteknologi Kjemiavdelingen

Ajour pr. 25.6.93

